

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

18 mai 2022*

„Măsuri de salvagardare – Piața produselor siderurgice – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/159 – Acțiune în anulare – Interesul de a exercita acțiunea – Calitate procesuală activă – Admisibilitate – Egalitate de tratament – Încredere legitimă – Principiul bunei administrări – Obligația de diligență – Amenințare de producere a unui prejudiciu grav – Eroare vădită de apreciere – Deschiderea unei anchete de salvagardare – Competența Comisiei – Dreptul la apărare”

În cauza T-245/19,

Uzina Metalurgica Moldoveneasca OAO, cu sediul în Rîbnița (Moldova), reprezentată de P. Vander Schueren și E. Gergondet, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de G. Luengo și P. Němečková, în calitate de agenți,

pârâtă,

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din domnii H. Kanninen, președinte, și M. Jaeger (raportor) și doamna O. Porchia, judecători,

grefier: domnul I. Pollalis, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii, în special:

- cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 10 aprilie 2019;
- excepția de inadmisibilitate invocată de Comisie în temeiul articolului 130 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prin înscrisul separat depus la grefa Tribunalului la 26 iunie 2019;
- observațiile cu privire la această excepție, depuse de reclamantă la 20 august 2019;
- Ordonanța din 13 februarie 2020 de unire a excepției de inadmisibilitate cu fondul,

* Limba de procedură: engleza.

în urma ședinței din 21 septembrie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta, Uzina Metalurgica Moldoveneasca OAO, solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/159 al Comisiei din 31 ianuarie 2019 de instituire a unor măsuri de salvagardare definitive împotriva importurilor de anumite produse siderurgice (JO 2019, L 31, p. 27, denumit în continuare „regulamentul atacat”), în măsura în care acesta i se aplică.

Istoricul litigiului

- 2 Reclamanta, cu sediul în regiunea Transnistria în Moldova, este producătoare a două categorii de produse siderurgice care fac obiectul măsurilor de salvagardare instituite în temeiul regulamentului atacat: categoria de produse nr. 13 (vergele de armătură) și categoria de produse nr. 16 (sârmă laminată din oțeluri nealiatate sau din alte aliaje).
- 3 La 28 aprilie 2016, având în vedere situația industriei siderurgice din Uniunea Europeană, Comisia Europeană a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/670 de introducere a unei supravegheri prealabile la nivelul Uniunii a importurilor de anumite produse siderurgice originare din anumite țări terțe (JO 2016, L 115, p. 37).
- 4 La 23 martie 2018, Statele Unite ale Americii au instituit taxe la import în temeiul secțiunii 232 din Trade Expansion Act (Legea privind dezvoltarea comerțului) (denumită în continuare „secțiunea 232”).
- 5 La 26 martie 2018, având în vedere datele statistice colectate în urma instituirii măsurilor de supraveghere, Comisia a deschis o anchetă de salvagardare pentru a examina situația mai multor categorii de produse siderurgice.
- 6 Întrucât analiza datelor a determinat-o să concluzioneze cu titlu provizoriu că industria siderurgică din Uniune era amenințată de producerea unui prejudiciu grav în ceea ce privește 23 dintre cele 26 de categorii de produse pentru care s-a stabilit o creștere a importurilor în urma anchetei, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1013 din 17 iulie 2018 de impunere a unor măsuri de salvagardare provizorii cu privire la importurile de anumite produse siderurgice (JO 2018, L 181, p. 39, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).
- 7 La 31 ianuarie 2019, apreciind că industria siderurgică din Uniune era amenințată de producerea unui prejudiciu grav în ceea ce privește 26 de categorii de produse siderurgice, Comisia a adoptat regulamentul atacat care instituie măsuri de salvagardare definitive pentru o perioadă de trei ani, sub forma unor contingente tarifare specifice fiecărei categorii, cu un plafon cantitativ stabilit la volumul mediu al importurilor din țările în cauză în perioada cuprinsă între anii 2015-2017, majorat cu 5 %, pentru garantarea menținerii fluxurilor comerciale tradiționale și a acordării unui sprijin suficient industriei existente și utilizatorilor existenți din Uniune.

- 8 Spre deosebire de situația care prevala în cadrul măsurilor de salvagardare provizorii, regulamentul atacat a stabilit contingente specifice fiecărei țări pentru țările cu un interes semnificativ de furnizare (și anume, țările cu o cotă de peste 5 % din importurile pentru categoria de produse în cauză). De asemenea, a fost stabilit un contingent tarifar „rezidual” pentru alte țări care exportă către teritoriul Uniunii. Comisia a considerat deopotrivă că, după ce o țară furnizoare și-a epuizat contingentul tarifar specific, ar trebui să i se permită accesul la contingentul tarifar rezidual pentru a se asigura menținerea fluxurilor comerciale tradiționale, dar și pentru a se evita, dacă este necesar, ca anumite părți ale contingentului tarifar rezidual să rămână neutilizate.
- 9 Astfel, țările exportatoare care au un interes semnificativ în calitate de furnizori – cum ar fi Moldova în ceea ce privește categoriile de produse nr. 13 și nr. 16 – pot, în principiu, să opereze în cadrul a două sisteme distincte. Într-o primă etapă, acestea pot continua să aibă schimburi comerciale sub volumul cantitativ specific fiecărei țări, definit în raport cu propriile fluxuri comerciale tradiționale între anii 2015 și 2017, majorat cu 5 %, și, într-o a doua etapă, odată ce a fost atins acest plafon cantitativ specific fiecărei țări, ele pot continua să exporte în Uniune, cu condiția să nu depășească plafonul contingentului rezidual *erga omnes*. Numai în cazul în care cele două plafoane sunt atinse începe să se aplice acestor importuri taxa de 25 % în afara contingentului tarifar.
- 10 În opinia Comisiei, pe de o parte, măsurile luate în speță sunt concepute pentru a permite ca fluxurile comerciale tradiționale să iasă din sfera unei protecții suplimentare în scopul asigurării unei aprovizionări și unei concurențe suficiente pe piața Uniunii și, pe de altă parte, nivelurile contingentelor tarifare sunt stabilite astfel încât să prevină orice reorientare a fluxurilor comerciale, în contextul măsurilor adoptate în temeiul secțiunii 232, care ar putea avea un impact negativ asupra industriei din Uniune. Astfel, taxa în afara contingentului tarifar s-ar aplica, în principiu, numai în cazul în care o reorientare a fluxurilor comerciale ca urmare a măsurilor adoptate de Statele Unite ale Americii ar determina trecerea de la o amenințare de producere a unui prejudiciu grav la o situație de prejudiciu grav. În această privință, Comisia apreciază că acele contingente tarifare care sunt specifice fiecărei țări, prevăzute în anexa IV.1 la regulamentul atacat, au fost stabilite astfel încât să reducă la minimum impactul măsurilor de salvagardare asupra fluxurilor comerciale tradiționale, printre altele, din Moldova.
- 11 De la intrarea în vigoare a regulamentul atacat, la 2 februarie 2019, până la 30 iunie 2021, măsurile urmau să fie reexamineate periodic și liberalizate progresiv la intervale regulate, pentru a crește treptat pragurile cantitative care să permită industriei din Uniune să se adapteze.

Concluziile părților

- 12 Reclamanta solicită Tribunalului:
- declararea acțiunii ca fiind admisibilă;
 - anularea regulamentul atacat, în măsura în care i se aplică;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 13 Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca fiind inadmisibilă;

- cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca fiind nefondată;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitate

- 14 Printr-un înscris separat, Comisia a contestat caracterul admisibil al acțiunii, pentru motivul că reclamanta nu îndeplinește nici condițiile privind interesul de a acționa în justiție, nici condițiile privind calitatea procesuală activă.

Cu privire la depunerea de către Comisie, în afara termenului, a excepției de inadmisibilitate

- 15 Cu titlu introductiv, reclamanta susține că excepția de inadmisibilitate trebuie să fie respinsă întrucât a fost introdusă după expirarea termenului prevăzut la articolul 81 din Regulamentul de procedură.
- 16 Reclamanta consideră că, pentru a respecta termenul aplicabil pentru depunerea unei excepții de inadmisibilitate, Comisia ar fi trebuit să introducă cererea până cel târziu la 25 iunie 2019. Or, reclamanta arată că excepția de inadmisibilitate a fost depusă la 26 iunie 2019.
- 17 Argumentul reclamantei trebuie respins, întrucât se întemeiază pe o înțelegere eronată a normelor ce reglementează calculul termenelor aplicabile prezentei proceduri.
- 18 Astfel, conform articolului 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, o cerere prin care se solicită Tribunalului să se pronunțe asupra inadmisibilității unei acțiuni trebuie să fie introdusă în termenul prevăzut la articolul 81 din Regulamentul de procedură, și anume în termen de două luni de la notificarea cererii introductive.
- 19 În plus, în temeiul articolului 58 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de procedură, un termen pe luni expiră la sfârșitul zilei care, în ultima lună, are aceeași cifră cu ziua efectuării actului de la care începe să curgă termenul. Pe de altă parte, din articolul 60 din același regulament rezultă că termenele procedurale se prelungesc pentru considerente de distanță cu zece zile.
- 20 În speță, notificarea cererii introductive a fost primită de Comisie la 16 aprilie 2019, așa cum reiese din dosar. Astfel, în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de procedură, termenul de două luni prevăzut la articolul 81 din același regulament a curs până la 16 iunie 2019. Acest termen, împreună cu termenul pentru considerente de distanță de zece zile prevăzut la articolul 60 din Regulamentul de procedură, a expirat la 26 iunie 2019.
- 21 Prin urmare, excepția de inadmisibilitate formulată de Comisie, depusă la grefa Curții la 26 iunie 2019, nu este tardivă.

Cu privire la interesul de a exercita acțiunea

- 22 În primul rând, Comisia contestă existența unui interes al reclamantei de a exercita acțiunea, pentru motivul că aceasta din urmă nu își desfășoară activitățile în cadrul domeniului de aplicare al regulamentului atacat.
- 23 Comisia afirmă că regulamentul atacat nu produce niciun efect obligatoriu în Moldova asupra operațiunilor sau activităților zilnice ale reclamantei. Astfel, Comisia apreciază că, întrucât reclamanta este doar o producătoare stabilită în afara teritoriului Uniunii, activitățile sale nu sunt guvernate de regulamentul atacat, al cărui domeniu de aplicare este limitat la teritoriul uniunii vamale.
- 24 Reclamanta contestă argumentele Comisiei.
- 25 În această privință, pentru a respinge argumentul amintit, este suficient să se constate că, în ședință, Comisia a recunoscut că din documentele furnizate în cursul fazei scrise a procedurii reieșea că activitățile reclamantei includeau pe cele de exportatoare a anumitor categorii de produse în cauză către Uniune.
- 26 În al doilea rând, Comisia apreciază că, în cazul în care reclamanta ar avea câștig de cauză, aceasta nu ar putea obține niciun beneficiu personal, întrucât anularea regulamentului atacat nu ar putea determina eliminarea prejudiciului pe care îl invocă. În această privință, Comisia contestă existența unui interes născut și actual în privința reclamantei, întrucât regulamentul atacat nu împiedică exportul produsului în cauză din Moldova către Uniune.
- 27 În susținerea argumentației sale, mai întâi, pe de o parte, Comisia amintește că taxa de 25 % în afara contingentului tarifar se aplică numai atunci când sunt epuizate atât contingentul tarifar în funcție de țară, cât și contingentul rezidual. Pe de altă parte, Comisia precizează că, la momentul introducerii acțiunii, componenta cantitativă a contingentelor instituite prin regulamentul atacat pentru categoriile de produse nr. 13 și nr. 16, în măsura în care privea Moldova, nu fusese epuizată. Prin urmare, reclamanta nu ar putea obține niciun beneficiu din anularea regulamentului atacat, întrucât acesta nu a produs încă niciun efect juridic asupra sa.
- 28 În continuare, Comisia adaugă că faptul că reclamanta invocă, în vederea demonstrării unui interes de a exercita acțiunea, simpla posibilitate de aplicare a unei taxe în afara contingentului tarifar constituie un argument speculativ. În această privință, Comisia subliniază că, în urma reexaminării limitelor cantitative prevăzute în regulamentul atacat, nu există nicio certitudine că se realizează o asemenea posibilitate, deși aceasta este o condiție impusă de jurisprudență în cazul în care interesul invocat de un reclamant privește o situație juridică viitoare.
- 29 În sfârșit, Comisia apreciază că jurisprudența relevantă conduce la concluzia că o consecință juridică personală care decurge din regulamentul atacat poate fi constatată numai în cazul acelor entități care fac obiectul măsurilor de executare a regulamentului atacat, și anume un importator al produsului în cauză stabilit în Uniune căruia autoritățile unui stat membru îi prezintă factura vamală prin care se aplică taxa de 25 % în afara contingentului tarifar. Prin urmare, nu reclamanta ar fi aceea care ar trebui să plătească taxa în afara contingentului cu ocazia importului produsului în cauză în Uniune.

- 30 În consecință, Comisia concluzionează că, în cazul în care reclamanta ar avea câștig de cauză, aceasta nu poate avea ca rezultat un avantaj constând în eliminarea consecințelor juridice ale regulamentului atacat care ar rezulta din epuizarea limitei cantitative stabilite de acest act.
- 31 Reclamanta contestă argumentele Comisiei.
- 32 Potrivit unei jurisprudențe constante, interesul de a exercita acțiunea constituie condiția esențială și primordială a oricărei acțiuni în justiție. O acțiune în anulare introdusă de o persoană fizică sau juridică este astfel admisibilă numai cu condiția ca reclamantul să aibă un interes în anularea actului atacat. Interesul unui reclamant de a exercita acțiunea presupune ca anularea actului atacat să fie susceptibilă prin ea însăși să aibă consecințe juridice, ca acțiunea să fie astfel, prin rezultatul său, de natură să aducă un beneficiu părții care a formulat-o și ca aceasta să demonstreze existența unui interes născut și actual pentru anularea actului respectiv (a se vedea Hotărârea din 12 noiembrie 2015, HSH Investment Holdings Coinvest-C și HSH Investment Holdings FSO/Comisia, T-499/12, EU:T:2015:840, punctul 24 și jurisprudența citată).
- 33 Or, din mecanismul instituit prin regulamentul atacat reiese că regimul juridic aplicabil activității de export al produselor reclamantei către Uniune este mai puțin favorabil decât cel care era aplicabil în privința sa înainte de adoptarea acestui regulament.
- 34 Astfel, având în vedere cele ce precedă și fără a fi necesară pronunțarea asupra valorii probante a cifrelor invocate de părțile din litigiu în ceea ce privește epuizarea contingentelor, este necesar să se recunoască faptul că anularea parțială a regulamentului atacat printr-o decizie favorabilă reclamantei ar fi susceptibilă, prin ea însăși, să aibă consecințe juridice și ar fi de natură, prin rezultatul său, să confere un beneficiu reclamantei, care, prin urmare, dispune de un interes de a exercita acțiunea.

Cu privire la calitatea procesuală activă

- 35 Potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 263 al patrulea paragraf TFUE prevede două situații în care este recunoscută unei persoane fizice sau juridice calitatea procesuală activă pentru formularea unei acțiuni în anulare împotriva unui act al cărei destinatar nu este. Pe de o parte, o asemenea acțiune poate fi formulată cu condiția ca actul în cauză să o privească direct și individual. Pe de altă parte, o astfel de persoană poate introduce o acțiune împotriva unui act normativ care nu presupune măsuri de executare dacă acesta o privește direct (a se vedea Hotărârea din 16 mai 2019, Pebagua/Comisia, C-204/18 P, nepublicată, EU:C:2019:425, punctul 26 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 11 iulie 2019, Air France/Comisia, T-894/16, EU:T:2019:508, punctul 24).
- 36 În speță, reclamanta apreciază în esență că este direct și individual vizată de regulamentul atacat, în măsura în care, întrucât este singura producătoare/exportatoare din Moldova al produsului în cauză, face parte, în mod firesc, din grupul restrâns de comercianți care au fost identificați sau care au putut fi identificați la momentul adoptării regulamentului atacat.
- 37 Comisia consideră că reclamanta nu este vizată de regulamentul atacat nici direct, nici individual și că, prin urmare, trebuie să se concluzioneze că aceasta nu poate formula o acțiune având ca obiect anularea acestui regulament în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.

– *Afectarea directă*

- 38 Condiția potrivit căreia măsura care face obiectul acțiunii trebuie să privească direct o persoană fizică sau juridică impune întrunirea a două criterii cumulative, și anume ca măsura contestată, pe de o parte, să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a acestei persoane și, pe de altă parte, să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, această punere în aplicare având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare (a se vedea Hotărârea din 3 decembrie 2020, Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo și alții, C-461/18 P, EU:C:2020:979, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 39 Comisia susține că, în cazul de față, situația reclamantei nu îndeplinește condițiile referitoare la afectarea directă.
- 40 În primul rând, pentru a demonstra inexistența unui efect al regulamentului atacat asupra situației juridice a reclamantei, Comisia se întemeiază pe patru argumente: *primo*, cel puțin și până la momentul la care componenta contingentară din regulamentul atacat este epuizată, iar taxa în afara contingentului tarifar este aplicată, din acest regulament nu poate decurge niciun efect juridic. *Secundo*, chiar dacă un asemenea efect juridic ar decurge din simpla existență a acestui regulament, reclamanta nu ar fi afectată din punct de vedere juridic, deoarece acest act nu ar produce niciun efect juridic în Moldova, ci doar în Uniune. *Tertio*, efectele juridice care decurg din regulamentul atacat nu ar putea rezulta decât dintr-o punere în aplicare a acestui regulament de către autoritățile vamale ale statelor membre și, prin urmare, nu s-ar produce decât la nivelul importatorului informat cu privire la nivelul datoriei vamale. *Quarto* și în orice caz, reclamanta nu ar fi exportat efectiv categoriile de produse în cauză în cursul anchetei, ci a acționat doar în calitate de producătoare a acestor produse, fapt care ar exclude orice efect juridic direct.
- 41 În al doilea rând, pentru a demonstra existența unor măsuri de executare, Comisia susține, pe de o parte, că este lipsit de relevanță aspectul dacă aceste măsuri au sau nu un caracter mecanic și, pe de altă parte, că, în domeniul aplicării politicii comerciale comune, existența măsurilor de executare este deosebit de importantă, întrucât aceste măsuri sunt singurele care permit materializarea efectelor regulamentului atacat. Comisia adaugă că persoana fizică sau juridică poate, prin urmare, să conteste măsura în fața instanțelor naționale.
- 42 Reclamanta contestă argumentele Comisiei.
- 43 Mai întâi, în conformitate cu considerațiile expuse la punctul 25 de mai sus, trebuie să fie respins orice argument al Comisiei privind lipsa afectării directe din cauza naturii exclusive de producătoare a reclamantei.
- 44 În continuare, regulamentul atacat generează efecte directe asupra situației juridice a reclamantei. Acesta stabilește cadrul juridic și condițiile în care reclamanta are posibilitatea să exporte în Uniune, atât în ceea ce privește volumul, cât și prețul, întrucât produsele sale fac în prezent obiectul unui sistem de contingente, nemaifiind puse în liberă circulație în Uniune, sistem care nu impune nici alocarea de cantități, nici autorizarea din partea Comisiei. În cadrul unui asemenea sistem de contingente, posibilitatea reclamantei de a utiliza contingentul cu taxă zero depinde de alocarea de către Comisie a unor cantități din acest contingent pentru produsele sale.

- 45 În sfârșit, trebuie amintit, pe de o parte, că cerința existenței unui act care nu presupune măsuri de executare nu trebuie să fie confundată cu condiția referitoare la afectarea directă (a se vedea în acest sens Ordonanța din 4 decembrie 2013, *Forgital Italy/Consiliul*, T-438/10, nepublicată, EU:T:2013:648, punctul 54) și, pe de altă parte, că, în cadrul analizei afectării directe, simpla existență a unor măsuri de executare nu este suficientă pentru a exclude această afectare, criteriul juridic relevant fiind acela al lipsei oricărei puteri de apreciere lăsată destinatarilor actului în cauză, însărcinați cu punerea sa în aplicare (a se vedea în acest sens Ordonanța din 14 ianuarie 2015, *SolarWorld și alții/Comisia*, T-507/13, EU:T:2015:23, punctul 40).
- 46 În speță, regulamentul atacat nu lasă nicio putere de apreciere autorităților competente ale statului membru în cadrul punerii în aplicare a măsurilor de salvagardare [a se vedea prin analogie Hotărârea din 3 decembrie 2020, *Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo și alții*, C-461/18 P, EU:C:2020:979, punctul 59, și Hotărârea din 12 decembrie 2014, *Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul*, T-643/11, EU:T:2014:1076, punctul 28 (nepublicată)], autoritățile competente având obligația să aplice o taxă suplimentară cotei de 25 % din momentul în care sunt epuizate contingentele tarifare [a se vedea articolele 49-54 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2015, L 343, p. 558), precum și articolele 1 și 3 din regulamentul atacat].
- 47 În consecință, trebuie să se concluzioneze că reclamanta este direct vizată de regulamentul atacat.
- *Afectarea individuală*
- 48 Întrucât condițiile privind afectarea directă și afectarea individuală sunt cumulative (Hotărârea din 3 octombrie 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punctul 76), reclamanta trebuie de asemenea să fie considerată că este vizată în mod individual de regulamentul atacat pentru ca acțiunea acesteia să fie admisibilă.
- 49 Comisia susține că situația reclamantei nu îndeplinește condițiile referitoare la afectarea individuală.
- 50 În primul rând, Comisia subliniază, pe de o parte, că regulamentul atacat are aplicabilitate generală care necesită ca măsurile de executare (luate de autoritățile vamale ale statelor membre) să producă efecte și care privește un număr aproape infinit de persoane (*erga omnes*) și, pe de altă parte, că regulamentul atacat privește în același mod orice persoană din Moldova și orice persoană din Uniune care dorește să exporte sau să importe produsul în cauză din sau în Moldova. În consecință, Comisia apreciază că aplicarea regulamentulului atacat se efectuează pe baza unei situații determinate în mod obiectiv, ce nu conține caracteristici care să permită o anumită individualizare.
- 51 În al doilea rând, Comisia afirmă că regulamentul atacat nu are o natură hibridă, în sensul că ar conține decizii individuale care personalizează reclamanta și creează astfel o „clasă”. Comisia arată că, deși această natură a fost recunoscută în cazul regulamentelor antidumping și antisubvenții, recunoașterea respectivă se bazează pe caracteristicile specifice ale acestor regulamente (și anume stabilirea individuală și personală a cotei taxei antidumping sau compensatorii pentru fiecare comerciant sau producător-exportator doar pe baza datelor individuale ale acestuia), care nu se regăsesc în regulamentele care instituie măsuri de salvagardare, a căror finalitate este de a proteja piața oțelului din Uniune împotriva unei creșteri bruște a importurilor.

- 52 În al treilea rând, Comisia consideră că regulamentul atacat nu „alege” în niciun fel o clasă și că o asemenea clasă nu este „aleasă” nici de autoritățile vamale ale statelor membre care pun în aplicare regulamentul atacat. Comisia precizează că faptul că anumite categorii de produse siderurgice originare dintr-un anumit număr de țări sunt vizate de regulamentul atacat nu constituie altceva decât stabilirea, definită în mod obiectiv, a condițiilor legislative pentru importul acestor produse în Uniune. În consecință, chestiunea dacă acest regulament determină sau nu, cu mai multă sau mai puțină precizie, numărul sau chiar identitatea operatorilor economici cărora li se aplică măsura nu ar modifica forma măsurii, care rămâne un act cu aplicabilitate generală și care nu ar individualiza în niciun fel această „clasă”. Astfel, orice persoană care dorește și este în măsură să exporte produsul în cauză din Moldova ar putea, în orice moment, să se alăture „clasei” exportatorilor și a comercianților din categoriile de produse nr. 13 și nr. 16 și ar putea, de asemenea, să facă acest lucru de partea importatorilor din Uniune.
- 53 Comisia consideră că această apreciere este confirmată de faptul că este imposibilă anularea parțială a acestui act în ceea ce privește o persoană sau o categorie individualizată de persoane, deoarece măsura de salvagardare este aplicabilă pe baza importurilor din toate țările, iar nu de la anumite întreprinderi sau din țări specifice.
- 54 În al patrulea rând, potrivit Comisiei, chiar dacă ar exista un tip de „clasă” specifică Moldovei, nu există niciun indiciu că reclamanta reprezintă interesele întregii „clase”. În acest context, Comisia contestă nu numai faptul că reclamanta este producătoare-exportatoare, ci și faptul că, așa cum afirmă aceasta din urmă, toate referirile din regulamentul atacat la importurile din Moldova ar fi *de facto* referiri la aceasta.
- 55 În al cincilea rând, Comisia consideră că este aplicabilă anchetelor de salvagardare jurisprudența potrivit căreia simpla participare la o procedură desfășurată de instituțiile Uniunii nu înseamnă că persoana participantă este vizată de actul constatat odată cu încheierea procedurii. În consecință, participarea, chiar „activă”, a reclamantei la anchetă nu ar determina individualizarea acesteia prin regulamentul atacat. Individualizarea operatorului economic interesat s-ar produce, așadar, numai atunci când măsura națională de executare este adoptată de autoritățile vamale ale statelor membre, permițându-i acestuia să conteste măsura în cauză în fața instanțelor din statele membre respective.
- 56 Reclamanta contestă argumentele Comisiei.
- 57 Potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 263 al patrulea paragraf TFUE permite persoanelor fizice și juridice să formuleze o acțiune împotriva unui act cu aplicabilitate generală, precum un regulament, numai în cazul în care, pe lângă faptul că privește direct aceste persoane, le afectează deopotrivă în considerarea anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, din acest motiv, le individualizează într-un mod similar celui în care este individualizat destinatarul unei decizii (Hotărârea din 25 iulie 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Consiliul, C-50/00 P, EU:C:2002:462, punctul 36, și Hotărârea din 10 aprilie 2003, Comisia/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, punctul 65). Cu alte cuvinte, încălcările invocate de reclamantă trebuie să fie de natură să o individualizeze într-un mod analog celui în care ar fi individualizat destinatarul actului (a se vedea în acest sens Ordonanța din 8 mai 2019, Carvalho și alții/Parlamentul și Consiliul, T-330/18, nepublicată, EU:T:2019:324, punctul 48 și jurisprudența citată).
- 58 În primul rând, obiecțiile Comisiei întemeiate pe natura unui regulament care instituie măsuri de salvagardare trebuie să fie respinse.

- 59 Astfel, mai întâi, împrejurarea că regulamentul atacat are, prin însăși natura sa, un efect *erga omnes* nu exclude posibilitatea ca un asemenea act să conțină măsuri care se aplică în mod individual anumitor operatori economici (a se vedea în acest sens Ordonanța din 30 aprilie 2003, VVG International și alții/Comisia, T-155/02, EU:T:2003:125, punctele 40-42). Prin urmare, deși aplicarea regulamentului atacat se realizează pe baza unei situații determinate în mod obiectiv, reclamanta poate totuși să invoce elemente de natură să o individualizeze într-un mod analog cu cel în care ar fi individualizat destinatarului actului.
- 60 În continuare, faptul că, în ceea ce privește un regulament care instituie măsuri de salvagardare, lipsește elementul care a permis să se recunoască natura hibridă a regulamentelor antidumping și antisubvenții, și anume utilizarea datelor cifrice ale operatorilor, care sunt astfel individualizați, nu permite să se excludă existența unor calități specifice proprii reclamantei sau a unei situații de fapt care o caracterizează în raport cu orice altă persoană și care o individualizează într-un mod analog cu cel în care ar fi individualizat un destinatar.
- 61 În această privință, trebuie respins argumentul Comisiei potrivit căruia participarea la o anchetă nu înseamnă că întreprinderea participantă este vizată în mod individual de act. Astfel, deși simpla participare nu este suficientă în sine, aceasta nu este însă lipsită de relevanță în cadrul aprecierii afectării individuale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 1996, Sinochem Heilongjiang/Consiliul, T-161/94, EU:T:1996:101, punctele 47 și 48). Or, în speță și astfel cum recunoaște Comisia, reclamanta era singura producătoare din Moldova care a cooperat la ancheta care s-a finalizat prin instituirea măsurilor în cauză.
- 62 În sfârșit, în ceea ce privește considerațiile Comisiei referitoare la existența unor măsuri de executare (a se vedea punctul 55 *in fine* de mai sus), este necesar să se observe că afectarea individuală a unui reclamant se apreciază în lumina criteriilor stabilite în jurisprudența citată la punctul 57 de mai sus și că această jurisprudență nu se referă la existența unor măsuri de executare. În consecință, considerațiile menționate sunt inoperante.
- 63 În al doilea rând, în ceea ce privește analiza datelor cifrice efectuată de Comisie, care o determină să considere că reclamanta nu este singura exportatoare a produsului în cauză din Moldova, pe de o parte, trebuie să se arate că, fără a fi contrazisă în mod specific cu privire la acest aspect, reclamanta subliniază caracterul marginal al importurilor din Moldova care se încadrează în alte categorii de produse siderurgice decât categoriile nr. 13 și nr. 16. Prin urmare, deși faptul de a fi cea mai importantă producătoare-exportatoare a produselor care fac obiectul măsurilor de salvagardare nu este, în sine, de natură să individualizeze reclamanta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 ianuarie 2002, Rica Foods/Comisia, T-47/00, EU:T:2002:7, punctul 39), acesta nu este lipsit de relevanță întrucât face parte dintr-un ansamblu de elemente constitutive ale unei situații speciale ce caracterizează reclamanta, având în vedere măsura în cauză, în raport cu orice alt operator economic (a se vedea prin analogie Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, EU:C:1991:214, punctul 17).
- 64 Pe de altă parte, în ceea ce privește analiza datelor cifrice care o determină să considere că reclamanta nu este singura exportatoare din Moldova a produselor din categoriile de produse nr. 13 și nr. 16, în ședință, Comisia a fost invitată să se pronunțe atât asupra documentelor furnizate de reclamantă în cursul fazei scrise a procedurii, care au avut ca obiect să demonstreze contrariul, cât și asupra explicațiilor referitoare la pretensele neconcordanțe pe care le-a identificat. Or, deși Comisia a putut să exprime rezerve cu privire la caracterul veridic al acestor

informații, a admis totuși că nu le-a verificat în prealabil. Având în vedere această împrejurare, este necesar să se concluzioneze că Comisia nu a furnizat nicio dovadă contrară față de elementele prezentate de reclamantă în această privință.

- 65 În al treilea rând, având în vedere considerațiile, expuse la punctul 64 de mai sus, referitoare la situația reclamantei, este necesar să se respingă afirmația Comisiei privind imposibilitatea anulării parțiale a regulamentului atacat, întrucât o asemenea anulare parțială ar fi posibilă din moment ce ar privi contingentele stabilite în mod specific pentru categoriile de produse nr. 13 și nr. 16 originare din Moldova.
- 66 În al patrulea rând, în ceea ce privește obiecția Comisiei cu privire la existența unei clase închise, din cauză că orice importator actual sau potențial, stabilit pe teritoriul Uniunii, de produse originare din Moldova și care sunt incluse în categoriile vizate de măsurile de salvagardare ar fi, de asemenea, afectat de actul atacat, este necesară identificarea seriei de elemente care ar putea caracteriza o individualizare a reclamantei în sensul jurisprudenței relevante (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, EU:C:1991:214, punctul 17).
- 67 În acest context, trebuie să se arate, *primo*, că regulamentul atacat prevede un contingent specific pentru fiecare dintre cele două categorii de produse din sfera activității economice a reclamantei, *secundo*, că regulamentul atacat stabilește aceste contingente în funcție de țară și, în special, le alocă în mod specific Moldovei (a se vedea anexa IV la regulamentul atacat), *tertio*, că, fără a fi contrazisă în mod întemeiat de Comisie, reclamanta a prezentat probe cu înscrisuri și date cifrice (însoțite de justificări referitoare la obiecțiile privind fiabilitatea și coerența acestor afirmații) prin care să demonstreze că este unica producătoare-exportatoare în Moldova a unor produse din categoriile nr. 13 și nr. 16, *quarto*, că reclamanta a participat activ la ancheta de salvagardare și, *quinto*, că datele utilizate în regulamentul atacat referitoare la Moldova, chiar dacă provin de la Eurostat, sunt aceleași cu datele prezentate de reclamantă, întrucât statutul acesteia de unică producătoare-exportatoare a produselor din categoriile nr. 13 și nr. 16 în această țară nu a fost combătut în mod întemeiat.
- 68 Având în vedere cele ce precedă, reclamanta poate fi considerată, *primo*, că face parte dintr-un cerc închis, *secundo*, că poate fi identificată în regulamentul atacat, *tertio*, că a participat la ancheta pregătitoare în vederea instituirii măsurilor de salvagardare și, *quarto*, că este unicul operator ale cărui date comerciale au fost utilizate pentru stabilirea contingentelor tarifare privind Moldova.
- 69 Prin urmare, din elementele din dosar, astfel cum au făcut obiectul discuțiilor în ședință, reiese că există un ansamblu de elemente de fapt și de drept ce constituie o situație specială ce caracterizează reclamanta, având în vedere regulamentul atacat, în raport cu orice alt operator economic și, prin urmare, care demonstrează o afectare individuală în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 70 În consecință, fără a fi necesară examinarea celorlalte argumente invocate de reclamantă în acest cadru, trebuie să se concluzioneze că reclamanta este vizată în mod individual de regulamentul atacat.
- 71 Prin urmare, acțiunea trebuie să fie declarată admisibilă.

Cu privire la fond

- 72 Reclamanta invocă opt motive în susținerea acțiunii.
- 73 Cu titlu introductiv, reclamanta susține că legalitatea deciziilor adoptate de Comisie cu privire la respectarea condițiilor de impunere a măsurilor de salvagardare în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) 2015/478 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor (JO 2015, L 83, p. 16, denumit în continuare „regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare”) trebuie controlată în lumina Acordului General pentru Tarife și Comerț (GATT) din 1994 și a Acordului Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) privind măsurile de salvagardare, precum și a jurisprudenței aferente a OMC sau, cel puțin și cu titlu subsidiar, că aceste acorduri și această jurisprudență pot constitui instrumente de interpretare utile pentru definirea condițiilor și a cerințelor care trebuie îndeplinite pentru justificarea instituirii unor de măsuri de salvagardare.

Observații introductive cu privire la întinderea controlului jurisdicțional

- 74 Trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, în domeniul politicii comerciale comune și în mod special în materie de măsuri de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere ca urmare a complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iulie 2012, Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punctul 106 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 5 aprilie 2017, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul, C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2017:269, punctul 47 și jurisprudența citată).
- 75 Din cele arătate rezultă că controlul instanței Uniunii asupra aprecierilor acestor instituții trebuie să fie limitat la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 aprilie 2017, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul, C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2017:269, punctul 47).

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării

- 76 Prin intermediul primului motiv, reclamanta arată că Republica Islanda, Principatul Liechtenstein și Regatul Norvegiei, în calitate de state membre ale Spațiului Economic European (SEE) (denumite în continuare „statele membre ale SEE vizate”), au fost excluse de la aplicarea regulamentului atacat. Or, reclamanta apreciază în esență că Republica Moldova se află într-o situație comparabilă în ceea ce privește motivele invocate pentru justificarea acestei excluderi. În consecință, Republicii Moldova ar fi trebuit să i se aplice același tratament.
- 77 În primul rând, la fel ca Acordul privind SEE, Acordul de asociere între Uniune și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Moldova, pe de altă parte (JO 2014, L 260, p. 4), ar fi instituit o integrare economică strânsă între Uniune și Republica Moldova, în special în ceea ce privește comerțul cu bunuri, printre care se numără și produsul vizat de regulamentul atacat.

- 78 În al doilea rând, nicio extindere sau fragmentare a industriei moldovenești nu ar putea avea un impact real asupra volumului importurilor în Uniune, întrucât reclamanta ar fi singura producătoare-exportatoare a produsului în cauză din Moldova.
- 79 În al treilea rând, ponderea Moldovei în importurile totale în Uniune ar fi mai mică decât cea a statelor membre ale SEE vizate.
- 80 În consecință, statele membre ale SEE vizate și Moldova s-ar afla într-o situație comparabilă în ceea ce privește integrarea economică strânsă cu piața Uniunii, cifrele globale ale importurilor și riscul scăzut de reorientare a fluxurilor comerciale. Or, acestea ar fi fost tratate în mod diferit, fără nicio justificare obiectivă.
- 81 În această privință, reclamanta adaugă, pe de o parte, că, având în vedere articolul 2 alineatul (2) din Acordul OMC privind măsurile de salvagardare, articolul 15 alineatul (5) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare trebuie interpretat în sensul că impune aplicarea principiului nediscriminării în cadrul anchetelor de salvagardare. Pe de altă parte, reclamanta subliniază că nu există niciun element de probă care să permită să se concluzioneze că piețele siderurgice ale statelor membre ale SEE vizate sunt mai strâns integrate în piața Uniunii decât piața moldovenească.
- 82 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 83 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că primul motiv invocat de reclamantă se întemeiază pe premisa potrivit căreia există un principiu care impune Comisiei să trateze în mod egal diferite țări terțe în aplicarea măsurilor de salvagardare. Reclamanta apreciază că un asemenea principiu reiese din articolul 15 alineatul (5) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, interpretat în lumina articolului 2 alineatul (2) din Acordul OMC privind măsurile de salvagardare, această din urmă dispoziție reflectând principiul națiunii celei mai favorizate consacrat la articolul 1 alineatul (1) din GATT 1994. Astfel, potrivit reclamantei, punerea în aplicare a măsurilor de salvagardare trebuie să se realizeze în conformitate cu principiul nediscriminării.
- 84 Or, având în vedere răspunsul reclamantei la o întrebare adresată în ședință, prin care s-a solicitat să se precizeze conținutul primului motiv, a rezultat că, pentru a respinge acest motiv, nu este necesară, în fapt, pronunțarea asupra încălcării clauzei națiunii celei mai favorizate, astfel cum este invocată de reclamantă. În schimb, este necesar să se examineze dacă, prin aplicarea în cazul Moldovei a unui tratament diferit de cel aplicat statelor membre ale SEE vizate, Comisia a încălcat principiul nediscriminării în calitate de principiu fundamental al dreptului Uniunii.
- 85 În această privință, din înscrisuri reiese că părțile nu se află pe același plan în ceea ce privește aprecierea caracterului comparabil al situațiilor.
- 86 Într-adevăr, analiza la care recurge reclamanta constă în examinarea situației Moldovei în raport cu criteriile menționate în regulamentul provizoriu pentru a exclude statele membre ale SEE vizate din domeniul de aplicare al acestor măsuri. Astfel, aceasta concluzionează că statele membre ale SEE vizate și Moldova se află într-o situație comparabilă în ceea ce privește integrarea strânsă cu piața Uniunii, cifrele globale referitoare la importuri și riscul scăzut de reorientare a fluxurilor comerciale.

- 87 Cu toate acestea, prin efectuarea unei comparații limitate la aceste criterii, reclamanta omite să ia în considerare faptul că abordarea Comisiei în regulamentul provizoriu se bazează, înainte de toate, pe premisa că este vorba despre statele membre ale SEE vizate. Într-adevăr, în considerentul (80) al regulamentului provizoriu se afirmă în mod expres că, „urmare a Acordului SEE [...], Uniunea a stabilit o integrare economică strânsă cu piețele țărilor SEE”. Așadar, este vorba efectiv despre „piețe”, fără ca această constatare să se limiteze doar la piața siderurgică. Astfel, este greșit să se interpreteze raționamentul Comisiei care stă la baza excluderii statelor membre ale SEE vizate prin ignorarea contextului care decurge din acordul în discuție. Făcând trimitere la considerentul (80) al regulamentului provizoriu, regulamentul atacat confirmă această interpretare, amintind în considerentul (193), printre altele, că integrarea strânsă a piețelor statelor membre ale SEE justifică această excludere.
- 88 Această apreciere este, în plus, confirmată din perspectiva abordării aplicate în considerentul (193) *in fine* al regulamentului atacat în ceea ce privește Africa de Sud, Botswana, Camerun, Côte d’Ivoire, Eswatini, Fiji, Ghana, Lesotho, Mozambic și Namibia. Aceste țări sunt, de asemenea, excluse din domeniul de aplicare al regulamentului atacat „pentru a se conforma obligațiilor bilaterale”. Totuși, nu toate țările terțe care au contractat „obligații” bilaterale cu Uniunea sunt, doar pentru acest motiv, excluse din domeniul de aplicare al regulamentului menționat.
- 89 Astfel, în măsura în care caracterul comparabil al situațiilor trebuie să țină seama de contextul relațiilor dintre Uniune și statul terț în cauză, nu se poate reproșa Comisiei că a apreciat că situația din Moldova nu era comparabilă cu cea din statele membre ale SEE vizate.
- 90 Într-adevăr, nu poate fi detectată nicio eroare vădită de apreciere în faptul că s-a concluzionat că Acordul privind SEE, care demonstrează existența unei relații vechi care a condus la o integrare continuă și profundă a piețelor și care urmărește realizarea, în modul cel mai cuprinzător cu putință, a liberei circulații a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor, astfel încât să extindă piața internă realizată pe teritoriul Uniunii la statele membre ale SEE vizate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 noiembrie 2016, SECIL, C-464/14, EU:C:2016:896, punctul 125 și jurisprudența citată), și Acordul de asociere între Uniune și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Moldova, pe de altă parte, prin care a fost creată o zonă de liber schimb aprofundat și cuprinzător, dar care a intrat în vigoare abia în luna iulie a anului 2016, se diferențiază prin domeniul de aplicare, obiectivele și mecanismele instituționale ale acestora.
- 91 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se respingă primul motiv ca fiind nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare

- 92 Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține în esență că Comisia a încălcat articolul 18 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare prin faptul că nu a exclus importurile originare din Moldova (în calitate de țară în curs de dezvoltare) din domeniul de aplicare al măsurilor de salvagardare.
- 93 Reclamanta apreciază că, deși Comisia a definit produsul în cauză vizat de evaluare ca fiind format din cele 26 de categorii de produse, toate luate în considerare în ansamblu, analiza pragurilor care declanșează excluderea țărilor în curs de dezvoltare a fost efectuată pentru fiecare categorie de produse în parte, contrar cerințelor prevăzute la articolul 18 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare. Într-adevăr, această dispoziție nu ar conferi Comisiei nicio putere

discreționară și, prin urmare, nu i-ar permite să aleagă ansamblul de date care să corespundă intereselor sale. În această privință, reclamanta subliniază că, în mod contrar afirmațiilor Comisiei, aceasta din urmă nu a efectuat niciodată o analiză reală în funcție de categoriile de produse, întrucât s-a limitat să efectueze o asemenea analiză doar cu titlu indicativ, iar nu în cadrul unei examinări motivate și adecvate a tendințelor importurilor și a prejudiciului pentru fiecare dintre cele 26 de categorii de produse.

- 94 Reclamanta adaugă că interpretarea pe care o dă articolului 18 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare este conformă cu obligația de a respecta un paralelism între domeniul de aplicare al unei anchete de salvagardare și cel al unei măsuri de salvagardare, astfel cum a stabilit Organul de apel al OMC. Or, în prezenta cauză, reclamanta arată că, întrucât ancheta a privit cele 26 de categorii de produse luate în considerare în ansamblu, domeniul de aplicare al măsurilor de salvagardare ar trebui să acopere cele 26 de categorii de produse luate în considerare în ansamblu. Întrucât lipsa aplicării acestor măsuri în țările în curs de dezvoltare este un element constitutiv al domeniului de aplicare al măsurilor de salvagardare, această excludere ar trebui să se întemeieze, de asemenea, pe domeniul de aplicare al anchetei, și anume cele 26 de categorii de produse, toate luate în considerare în ansamblu.
- 95 Reclamanta concluzionează că o aplicare a articolului 18 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, care nu este afectată de nelegalitate, ar fi condus la excluderea Republicii Moldova din domeniul de aplicare al măsurilor de salvagardare definitive instituite prin regulamentul atacat pentru toate categoriile de produse.
- 96 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 97 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că din structura generală a capitolului V al regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare reiese că măsurile de salvagardare trebuie să facă obiectul unei aplicări proporționale și excepționale.
- 98 Articolul 18 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare are ca obiect aplicarea acestor măsuri. Astfel, acesta prevede următoarele:
- „Nu se poate aplica nicio măsură de salvagardare unui produs originar dintr-o țară în curs de dezvoltare care este membră a OMC atât timp cât ponderea acestei țări în importurile produsului respectiv de către Uniune nu depășește 3 %, cu condiția ca țările în curs de dezvoltare membre ale OMC, a căror pondere a importurilor este mai mică de 3 %, să nu contribuie colectiv cu mai mult de 9 % la importurile totale ale produsului respectiv în Uniune.”
- 99 În speță, deși, în cadrul examinării cerințelor de fond care permiteau instituirea măsurilor de salvagardare, Comisia a definit „produsul în cauză” ca fiind format din cele 26 de categorii de produse, toate luate în considerare împreună, aceasta a efectuat o analiză mai detaliată în cadrul aplicării măsurilor respective.
- 100 Astfel, în conformitate cu cerința amintită la punctul 97 de mai sus, Comisia a examinat măsurile cele mai adecvate, în conformitate cu articolul 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, ceea ce a determinat-o să analizeze fiecare categorie de produse pentru a putea stabili contingentele tarifare [a se vedea în acest sens anexa III.2 la regulamentul atacat coroborată cu considerentul (191) al aceluiași regulament]. În acest context, astfel cum se menționează în considerentele (190) și (191) ale regulamentul atacat, Comisia a luat în considerare criteriul de 3 % prevăzut la articolul 18 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare. În acest mod, Comisia a evitat supunerea importurilor originare din țările în curs de

dezvoltare membre ale OMC unor măsuri de salvagardare pentru toate categoriile de produse, chiar dacă, în realitate, aceste importuri priveau doar un număr mic de categorii. O asemenea abordare permite astfel obținerea unui rezultat proporțional cu obiectivele urmărite, contrar celui la care ar fi condus interpretarea preconizată de reclamantă referitoare la articolul 18 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare.

- 101 Pe de altă parte, dacă se presupune că trebuie să fie luate în considerare afirmațiile reclamantei referitoare la încălcarea de către Comisie a obligației de a respecta un paralelism între domeniul de aplicare al unei anchete de salvagardare și cel al unei măsuri de salvagardare, acestea ar fi nefondate.
- 102 Într-adevăr, respectarea unei asemenea obligații necesită ca decizia de instituire a unor măsuri de salvagardare să se întemeieze pe o corespondență perfectă cu „produsul în cauză”. Or, în prezenta cauză, Comisia a procedat efectiv în acest mod întrucât criteriile de fond au fost examinate în raport cu cele 26 de categorii de produse luate în considerare în ansamblu, aspect care nu este contestat de reclamantă.
- 103 Faptul că a aplicat pragul prevăzut la articolul 18 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare pe baza fiecărei categorii individuale de produse reflectă astfel flexibilitatea recunoscută în jurisprudența OMC în privința aplicării articolului 9 din Acordul OMC privind măsurile de salvagardare, astfel cum a fost citată de Comisie în înscrisurile sale, și mai precis considerațiile grupului special al OMC formulate în raportul acestuia emis în cauza Republica Dominicană – Măsuri de salvagardare care privesc importurile de saci din polipropilenă și de țesătură tubulară (WT/DS 415, 416, 417, 418/R, 21 ianuarie 2012, punctele 7.367-7.391) referitoare la elementele pertinente în această privință conținute în raportul Organului de apel al OMC emis în cauza Statele Unite – Măsuri de salvagardare definitive privind tuburile și conductele din oțel cu carbon sudat, de secțiune circulară, origine din Coreea (WT/DS 202/AB/R, 15 februarie 2002, punctul 181).
- 104 În consecință, elementele prezentate de reclamantă nu permit să se concluzioneze în sensul existenței unei erori vădite de apreciere care a fost săvârșită de Comisie la aplicarea în speță a articolului 18 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare. Prin urmare, al doilea motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor bunei administrări și protecției încrederii legitime, pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare

- 105 Reclamanta afirmă că Comisia a săvârșit o eroare prin faptul că a omis să examineze dacă erau îndeplinite condițiile pentru instituirea măsurilor de salvagardare pentru fiecare categorie de produse luate în considerare în mod separat. Al treilea motiv al reclamantei se împarte în trei aspecte.

– *Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv, referitor la încălcarea de către Comisie a principiului protecției încrederii legitime prin faptul că a efectuat doar o singură evaluare pentru cele 26 de categorii de produse*

- 106 Reclamanta susține că, în avizul de deschidere a anchetei de salvagardare, domeniul de aplicare al anchetei a fost definit prin referire la „produse”, la plural, și că Comisia a anunțat că dorea să efectueze analiza pe baza unei examinări individuale a fiecărei categorii de produse. În această privință, reclamanta contestă afirmațiile Comisiei potrivit cărora, în avizul menționat, există numeroase indicii clare și neechivoce cu privire la intenția de a trata categoriile de produse care au făcut obiectul anchetei ca fiind un singur grup de produse. Reclamanta consideră, în consecință, că prin această omisiune Comisia a încălcat principiul protecției încrederii legitime.
- 107 În plus, reclamanta adaugă că așteptările legitime generate de avizul de deschidere au fost menținute și confirmate în două documente ulterioare. Astfel, reclamanta consideră că, până la adoptarea măsurilor provizorii, părțile interesate au primit informații precise, necondiționate și coerente conform cărora analiza urma să fie efectuată pentru fiecare categorie individuală de produse, astfel încât părțile interesate au putut să aibă o încredere legitimă în această privință.
- 108 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 109 În primul rând, trebuie amintit că din regulamentul atacat reiese că Comisia a efectuat o examinare a celor 26 de categorii de produse luate în considerare în ansamblu, examinare ce a fost completată de analize mai detaliate la nivelul anumitor categorii de produse (a se vedea punctul 99 de mai sus).
- 110 În al doilea rând, această abordare este reflectată în formularea utilizată la punctul 2 din avizul de deschidere a anchetei de salvagardare. Astfel, după ce a indicat în mai multe rânduri că analiza sa se bazează pe „totalul importurilor de produse vizate”, Comisia precizează, în partea finală a celui de al doilea alineat al acestui punct 2, că „ancheta va examina situația produselor vizate, inclusiv situația fiecărei categorii individuale de produse”. Or, această formulare nu poate fi înțeleasă decât în sensul că „situația produselor vizate” se referă la o analiză de ansamblu.
- 111 În consecință, afirmațiile reclamantei sunt eronate în fapt.
- 112 Prin urmare, chiar dacă principiul protecției încrederii legitime se aplică în contextul unui aviz de deschidere a unei anchete de salvagardare, avizul în discuție în speță nu ar fi putut în niciun moment să dea naștere unei asemenea așteptări în ceea ce privește aplicarea unei metode de analiză individualizate și separate a produselor care fac obiectul anchetei de salvagardare.
- 113 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că primul aspect al celui de al treilea motiv nu este fondat.

– *Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv, referitor la încălcarea de către Comisie a principiului buneii administrări, la săvârșirea de către aceasta a unei erori vădite de apreciere și la încălcarea de către aceasta a articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, prin faptul că a definit produsul în cauză ca fiind un grup unic pentru cele 26 de categorii de produse*

- 114 Reclamanta afirmă că faptul că a efectuat o examinare a celor 26 de categorii de produse în ansamblu, pe de o parte, nu poate fi justificat întrucât produsele în cauză nu au legătură unele cu altele și, pe de altă parte, conduce la o denaturare a constatărilor referitoare la creșterea importurilor, la amenințarea de producere a unui prejudiciu grav și la legătura de cauzalitate, întrucât condițiile pentru instituirea măsurilor de salvagardare nu sunt în mod necesar îndeplinite în cazul fiecărei categorii.
- 115 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 116 În primul rând, în ceea ce privește legătura reciprocă dintre produsele în cauză, reclamanta arată în esență că, mai întâi, în afară de două categorii de produse care pot fi utilizate ca materii prime, categoriile de produse siderurgice nu pot, în cea mai mare parte, să fie utilizate pentru producție, în continuare, aceste produse nu sunt interschimbabile din punct de vedere comercial și nu îndeplinesc aceleași cerințe ale consumatorilor și, în sfârșit, întrucât diferitele categorii de produse siderurgice nu sunt fabricate cu aceleași echipamente, volumul de investiții necesar pentru a se asigura că importurile de produse care nu fac obiectul măsurilor de salvagardare înlocuiesc importurile de produse care fac obiectul măsurilor de salvagardare face ca riscul producerii unui asemenea lucru să fie puțin plauzibil. Potrivit reclamantei, întrucât, contrar celor susținute de Comisie, aceasta nu a ținut seama de elementele respective, a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat principiul buneii administrări.
- 117 În acest context, trebuie să se arate că, în considerentul (15) al regulamentului provizoriu, Comisia a subliniat că numeroși producători din Uniune desfășoară activități de producție a celor mai multe dintre categoriile de produse, demonstrând astfel că producătorii din siderurgie își pot adapta producția la diferite tipuri de categorii de produse.
- 118 În această privință, reclamanta se limitează să răspundă că, deși producătorii din Uniune pot produce mai mult decât o categorie de produse, acest lucru nu înseamnă că liniile de producție pot fi ușor de întrerupt și de redirectionat. În susținerea afirmației sale prin care urmărește să excludă legătura reciprocă dintre categoriile de produse, reclamanta nu prezintă însă niciun început de probă.
- 119 În al doilea rând, în ceea ce privește faptul că analiza agregată a Comisiei a condus la constatări eronate în ceea ce privește elementele care trebuie îndeplinite în temeiul articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, reclamanta susține că această abordare are ca efect, pe de o parte, o atenuare a fluctuațiilor în evoluția importurilor întrucât, chiar dacă a existat posibilitatea ca importurile să scadă în privința anumitor categorii de produse, această scădere este compensată de creșteri mai mari în privința altora și, pe de altă parte, nu permite să se confirme că importurile produsului în cauză au avut în mod real ca efect să cauzeze sau să amenințe să cauzeze un prejudiciu grav industriei din Uniune, dat fiind că importurile pe o piață nu au întotdeauna aceleași efecte ca importurile pe o altă piață. În această privință, reclamanta contestă afirmațiile Comisiei potrivit cărora acest argument se bazează pe o premisă eronată, deoarece Comisia a luat în considerare și categoriile individuale de produse.

- 120 Cu toate acestea, astfel cum s-a arătat la punctele 117 și 118 de mai sus, nu poate fi exclusă legătura reciprocă dintre categoriile de produse. Din cauza acestei legături reciproce, nu se poate reproșa Comisiei că a examinat efectele creșterii importurilor pe bază agregată și că s-a pronunțat asupra existenței unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav din perspectiva ansamblului de categorii de produse.
- 121 În consecință, reclamanta nu a prezentat elemente suficiente pentru a demonstra o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește acest element al analizei Comisiei.
- 122 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că al doilea aspect al celui de al treilea motiv nu este fondat.

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al treilea motiv, referitor la săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere și la încălcarea de către aceasta a articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare prin faptul că a afirmat că analiza globală a celor 26 de categorii de produse, toate luate în considerare în ansamblu, era consolidată de o analiză separată desfășurată în privința a trei familii de produse diferite

- 123 Reclamanta consideră că, în mod contrar afirmațiilor Comisiei, analiza tendințelor importurilor și a prejudiciului la nivelul a trei familii de produse (și anume, produse plate, produse lungi și tuburi) dă un rezultat diferit, care ar fi trebuit să determine Comisia să examineze într-un mod mai aprofundat care erau categoriile de produse pentru care se justificau sau nu măsurile de salvagardare.
- 124 În consecință, prin faptul că a afirmat că analiza globală efectuată la nivelul celor 26 de categorii de produse era confirmată de o analiză separată privind trei familii de produse diferite, Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere care constituie o încălcare a articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare.
- 125 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 126 În primul rând, în ceea ce privește analiza referitoare la creșterea importurilor, întrucât reclamanta își dezvoltă argumentația în principal în cadrul celui de al patrulea motiv, se face trimitere la punctele 140 și 144 de mai jos.
- 127 În al doilea rând, în ceea ce privește analiza referitoare la prejudiciul suferit de industria din Uniune, reclamanta prezintă cifre din care reiese, pe de o parte, că, în privința produselor plate și a produselor lungi, cotele de piață au scăzut, iar rentabilitatea a crescut și, pe de altă parte, că, în privința tuburilor, cota de piață a rămas stabilă, deși rentabilitatea a scăzut. Aceste cifre corespund considerațiilor formulate de Comisie în considerentele (77) și (84) ale regulamentului atacat, în cadrul analizei sale pentru fiecare dintre cele trei familii de produse.
- 128 Or, aceste evoluții apar a fi coerente cu cele observate în cadrul analizei globale și prezentate în considerentele (68) și (72) ale regulamentului atacat.
- 129 Într-adevăr, elementele pe care se întemeiază argumentația reclamantei, cum ar fi îmbunătățirea rentabilității produselor plate, nu permit repunerea în discuție a întregii analize, întrucât nu trebuie pierdut din vedere că, în considerentul (90) al regulamentului atacat, Comisia a apreciat că, în pofida acestei îmbunătățiri temporare, industria din Uniune se afla încă într-o situație

fragilă și sub amenințarea producerii unui prejudiciu grav în cazul în care tendința de creștere a importurilor ar fi continuat, atrăgând cu sine scăderea bruscă a prețurilor și scăderea rentabilității sub nivelurile sustenabile.

- 130 Astfel, în ceea ce privește amenințarea de producere a unui prejudiciu grav, selecția datelor pe baza cărora reclamanta concluzionează că cele trei familii de produse urmează tendințe diferite nu permite să se demonstreze existența unei erori vădite de apreciere în ceea ce privește concluzia Comisiei, expusă în considerentul (87) al regulamentului atacat, potrivit căreia din analiza efectuată, atât la nivel global, cât și pentru fiecare dintre cele trei familii de produse, reieșea că industria din Uniune s-a aflat într-o situație economică dificilă până în anul 2016, redresându-se doar parțial în anul 2017.
- 131 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că al treilea aspect al celui de al treilea motiv nu este fondat, sub rezerva aprecierii care va fi efectuată asupra temeiniciei analizei reclamantei cu privire la creșterea importurilor, prezentată în cadrul celui de al patrulea motiv.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pe o neîndeplinire a obligației de diligență, precum și pe încălcarea articolului 9 alineatul (1) litera (a) și a articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare

- 132 Reclamanta susține că, în regulamentul atacat, nu se demonstrează că a existat o creștere recentă, bruscă, puternică și semnificativă a importurilor produsului în cauză, astfel cum impun articolul 9 alineatul (1) litera (a) și articolul 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare.
- 133 În primul rând, având în vedere analiza globală efectuată de Comisie în regulamentul atacat, reclamanta apreciază că singura creștere bruscă, puternică sau semnificativă a importurilor care ar putea fi invocată a avut loc între anii 2013 și 2016, respectiv cu trei ani înainte de adoptarea regulamentului menționat. În consecință, creșterea importurilor constatată de Comisie nu ar fi suficient de recentă pentru a justifica instituirea unor măsuri de salvagardare. Această apreciere a termenului „recent” ar fi conformă cu jurisprudența OMC. În această privință, reclamanta arată că reiese de asemenea din jurisprudența menționată, pe de o parte, că nu este suficient ca importurile să fi crescut la un moment dat în trecut și să fi rămas stabile pentru a justifica instituirea unor măsuri de salvagardare și, pe de altă parte, că analiza tendințelor din perioada cea mai recentă trebuie să susțină caracterul brusc și recent al creșterii importurilor, elemente care nu rezultă din analiza calitativă a evoluției importurilor în speță.
- 134 Prin urmare, Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere și ar fi încălcat articolul 9 alineatul (1) litera (a) și articolul 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare prin faptul că a considerat că creșterea importurilor produsului în cauză în Uniune a justificat instituirea unor măsuri de salvagardare.
- 135 În plus, reclamanta adaugă că interpretarea propusă de Comisie lipsește de sens cerința potrivit căreia creșterea importurilor trebuie să fie recentă și bruscă și este contrară obiectivului măsurilor de salvagardare, astfel cum este înțeles, printre altele, de jurisprudența OMC.
- 136 În al doilea rând, având în vedere analiza întemeiată pe cele trei familii de produse, efectuată de Comisie în regulamentul atacat, reclamanta consideră că cele trei familii au urmat tendințe foarte diferite în perioada cuprinsă între 1 iulie 2017 și 30 iunie 2018, numită „perioada cea mai recentă” (denumită în continuare „PCMR”). Prin urmare, reclamanta arată că, întrucât analiza pe familii de produse evidențiază tendințe divergente, aceasta nu permite confirmarea analizei globale.

- 137 Or, întemeindu-se pe jurisprudența OMC care subliniază importanța tendințelor intermediare pentru a se ajunge la concluzia că importurile au crescut în sensul articolului 2 alineatul (1) din Acordul OMC privind măsurile de salvagardare, reclamanta concluzionează că, în cazul în care se constată tendințe divergente între diferitele categorii de produse care compun un singur produs în cauză, nu există dovezi care să susțină concluzia că importurile produsului unic în cauză au crescut și că, din punct de vedere juridic, sunt justificate măsurile de salvagardare. În acest context, având în vedere particularitățile cauzei, reclamanta contestă pertinenta afirmațiilor Comisiei potrivit cărora jurisprudența OMC ar contrazice poziția sa.
- 138 Având în vedere cele ce precedă, reclamanta apreciază că, prin faptul că nu a dedus concluziile pertinente din analiza sa pe familii de produse, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și, de asemenea, nu și-a îndeplinit obligația de diligență, întrucât nu a stabilit și nu a examinat cu atenție toate elementele de fapt și de drept pertinente de care dispunea.
- 139 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 140 Într-o primă etapă, este necesar să se examineze afirmațiile reclamantei referitoare la erorile pe care le-ar fi săvârșit Comisia în efectuarea analizelor sale, printre care, în primul rând, lipsa coroborării între analiza globală și analiza întemeiată pe cele trei familii de produse.
- 141 Pe de o parte, având în vedere considerentele (32) și (33) ale regulamentului atacat, din analiza globală reiese că importurile au crescut cu 71 % în cifre absolute, iar cotele de piață au crescut de la 12,7 % la 18,8 % în termeni relativi. Cea mai importantă creștere a avut loc în perioada 2013-2016. Ulterior, importurile au continuat să crească într-un ritm mai lent, înainte de a crește din nou în cursul PCMR.
- 142 Pe de altă parte, având în vedere considerentele (34) și (35) ale regulamentului atacat, din analiza pe familii de produse reiese că cele trei familii de produse (produse plate, produse lungi și tuburi) au crescut în termeni absoluți cu 64 %, cu 97 % și, respectiv, cu 60 % între 2013 și PCMR. În aceeași perioadă, importurile au crescut și în termeni relativi, cu cote de piață care au crescut de la 14,2 % la 20,9 %, de la 8,6 % la 14 % și de la 20,4 % la 25,7 %.
- 143 Având în vedere cele ce precedă, se poate concluziona, mai întâi, că cele două metode de analiză ajung la rezultate similare, în continuare, că, în mod efectiv, Comisia a efectuat o analiză atât a punctelor extreme, cât și a tendințelor intermediare și, în sfârșit, că a fost luată în considerare evoluția importurilor în cursul PCMR.
- 144 În acest context, trebuie se arate că argumentația reclamantei se întemeiază pe o analiză parțială a datelor, care evidențiază perioade foarte limitate în timp pentru a fi semnificative. Cu titlu de exemplu, reclamanta susține că importurile de produse plate au scăzut între anul 2017 și PCMR. Cu toate acestea, deși volumul a scăzut efectiv de la 20 299 000 de tone la 20 202 000 de tone (o scădere de 97 000 de tone), cota de piață a rămas totuși constantă (20,9 %) și, mai mult, volumul a rămas la un nivel foarte ridicat în raport cu perioada 2013-2015 (+1 811 000 de tone în raport cu anul 2015).
- 145 Într-o a doua etapă, este necesar să se examineze afirmațiile reclamantei referitoare la neîndeplinirea criteriilor pe care trebuie să le îndeplinească creșterea importurilor pentru a justifica instituirea unor măsuri de salvagardare.

- 146 În această privință, așa cum subliniază reclamanta, articolul 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare utilizează expresia „cantități atât de mari”, iar articolul 9 alineatul (1) litera (a) din același regulament se referă la o creștere „semnificativă”. În raportul din 14 decembrie 1999 emis în cauza „Argentina – Măsuri de salvagardare la importurile de încălțăminte [Argentina – Încălțăminte (CE)], Organul de apel al OMC a subliniat că era necesar ca „creșterea importurilor să fi fost destul de recentă, destul de bruscă, destul de puternică și destul de semnificativă, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, pentru a cauza sau pentru a amenința să cauzeze un «prejudiciu grav»”. În considerentele (39) și (47) ale regulamentului atacat, Comisia, întemeindu-se printre altele pe această jurisprudență, a confirmat că creșterea importurilor în cauză îndeplinea aceste condiții.
- 147 Or, este suficient să se sublinieze că din cele ce precedă reiese că Comisia dispune de o anumită marjă de apreciere a caracterului recent al creșterii importurilor, întrucât nu are obligația să aibă în vedere o perioadă precisă în ceea ce privește identificarea creșterii importurilor în cauză și că examinarea creșterii acestor importuri, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, a evidențiat caracterul puternic, brusc și suficient de recent pentru a cauza sau pentru a amenința să cauzeze un prejudiciu grav.
- 148 În speță, având în vedere evoluțiile importurilor în cauză (a se vedea punctele 127 și 141 de mai sus), Comisia avea dreptul să concluzioneze că creșterea în discuție a îndeplinit criteriile impuse.
- 149 În plus, interpretarea criteriului „recent” sugerată de reclamantă ar determina ineficiența măsurilor de monitorizare care completează sistemul instituit pentru elaborarea unor măsuri de salvagardare în conformitate cu articolul 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare.
- 150 Având în vedere cele ce precedă, al patrulea motiv trebuie să fie respins ca fiind nefondat.
- 151 În conformitate cu punctele 126 și 131 de mai sus, se impune, de asemenea, respingerea în întregime a celui de al treilea motiv ca fiind nefondat, întrucât argumentația reclamantei referitoare la creșterea importurilor, invocată în cadrul celui de al treilea motiv, însă dezvoltată în cadrul celui de al patrulea motiv, a fost respinsă.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pe încălcarea principiului bunei administrări, pe încălcarea obligației de diligență, precum și pe încălcarea articolului 5 alineatul (2), a articolului 9 alineatul (2) și a articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare

- 152 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, care este împărțit în patru aspecte, reclamanta susține că, în regulamentul atacat, nu se demonstrează existența unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav (primul aspect), că această amenințare se întemeiază în mod greșit exclusiv pe o reorientare a fluxurilor comerciale (al doilea aspect), că, în orice caz, Comisia nu s-a bazat pe fapte pentru a demonstra această amenințare (al treilea aspect) și că ar fi trebuit să ia în considerare indicatorii de prejudiciu comunicați de Asociația Europeană a Oțelului (Eurofer) pentru a aprecia această amenințare (al patrulea aspect).

– *Cu privire la primul aspect al celui de al cincilea motiv, referitor la săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere și la încălcarea de către aceasta a articolului 9 alineatul (2) și a articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, prin faptul că a considerat că situația industriei din Uniune putea să anunțe o amenințare de producere a unui prejudiciu grav*

- 153 Prin intermediul primului aspect, reclamanta susține în esență că, pe baza datelor și a informațiilor de care dispunea, Comisia nu ar fi trebuit să constate existența unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav.
- 154 În susținerea criticii sale, în primul rând, reclamanta arată că, dintre cei 11 indicatori de prejudiciu examinați de Comisie, numai 3 prezintă o tendință ușor negativă (cotele de piață, stocurile și ocuparea forței de muncă), care nu indică o industrie aflată într-o situație „fragilă” sau „vulnerabilă” în sensul jurisprudenței OMC, ci mai degrabă o industrie solidă și puternică, astfel cum reiese în special din examinarea indicatorului-cheie al rentabilității.
- 155 Comisia contestă acest argument.
- 156 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în memoriul în apărare, Comisia a contestat caracterul admisibil al primului aspect al celui de al cincilea motiv, pentru motivul că argumentația dezvoltată de reclamantă nu îndeplinea condițiile prevăzute la articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură. Cu toate acestea, în duplică, Comisia a părut să revină asupra aprecierii sale, considerând că explicațiile date de reclamantă în replică permiteau o mai bună înțelegere a argumentației pe care se întemeia primul aspect al celui de al cincilea motiv. Întrebată în cadrul audierii dacă își menține obiecțiile privind admisibilitatea acestui argument, Comisia a declarat că se va supune aprecierii Tribunalului, aspect care a fost consemnat în procesul-verbal al ședinței.
- 157 Or, din dialogul dintre părți, atât în faza scrisă, cât și în faza orală a procedurii, reiese că argumentația reclamantei referitoare la primul aspect al celui de al cincilea motiv a fost expusă în mod suficient de clar și de precis pentru a permite Comisiei să răspundă la acestea, iar Tribunalului să își exercite controlul. Prin urmare, se impune respingerea obiecțiilor Comisiei cu privire la admisibilitatea primului aspect al celui de al cincilea motiv și trebuie examinată temeinicia acestuia.
- 158 În această privință, este necesar să fie relativizată relevanța evaluărilor reclamantei, din cauza caracterului lor fragmentar și izolat. Astfel, aceasta arată, pe de o parte, că consumul și vânzările interne au crescut și, pe de altă parte, că a crescut și producția, în timp ce capacitățile de producție și utilizarea capacităților au rămas stabile. Totuși, aceste constatări ar trebui luate în considerare din cauză că din analiza Comisiei efectuată în considerentele (63)-(89) ale regulamentului atacat reiese că, mai întâi, deși producția a crescut, această creștere a fost mai mică decât consumul intern, în continuare, că prețurile de vânzare în Uniune au scăzut în întreaga perioadă luată în considerare, cu excepția unei reveniri chiar la finalul acestei perioade, și, în sfârșit, că profiturile au rămas sub profiturile vizate în întreaga perioadă luată în considerare (și au putut crește doar în anul 2017 ca urmare a unei scăderi a costurilor de producție și a eficacității măsurilor de protecție comercială ale Uniunii). În plus față de aceste observații, trebuie să se adauge faptul că a scăzut cota de piață.

- 159 Deși este adevărat că reclamanta insistă asupra creșterii continue a rentabilității și a îmbunătățirii fluxului de numerar, trebuie să se arate însă că, în considerentul (97) al regulamentului atacat, Comisia a subliniat în mod specific că, „în pofida faptului că, în 2017, nivelurile de rentabilitate s-au îmbunătățit semnificativ față de anii precedenți (când industria din Uniune fie a înregistrat pierderi, fie a atins pragul de rentabilitate), această situație ar putea fi inversată rapid în cazul în care importurile ar continua să crească (sau să crească vertiginos ca urmare, printre altele, a măsurilor din SUA în temeiul secțiunii 232)”.
- 160 Astfel, din această apreciere reiese că nivelurile de rentabilitate atinse nu puteau fi luate în considerare în mod izolat, deoarece, deși s-au îmbunătățit în comparație cu anul precedent, riscul constat de reorientare a fluxurilor comerciale era un element esențial care ar avea un impact negativ asupra situației economice a industriei din Uniune în cazul în care nu ar fi adoptate măsuri. În acest context, a trebuit să se ia în considerare faptul că, în lipsa măsurilor, reorientarea iminentă a fluxurilor comerciale ar fi avut un impact negativ asupra situației economice a industriei din Uniune, astfel încât redresarea ar fi putut să fie rapid inversată.
- 161 Având în vedere cele ce precedă, nu se poate concluziona că a existat o eroare vădită de apreciere din partea Comisiei privind determinarea situației în care se afla industria din Uniune.
- 162 În al doilea rând, reclamanta apreciază că evoluția prejudiciului suferit de industria din Uniune între anul 2013 și prima jumătate a anului 2018 nu permite să se concluzioneze că a existat o „amenințare de producere a unui prejudiciu grav”, în special în sensul jurisprudenței OMC. În plus, reclamanta adaugă că cele mai recente date din dosar indică faptul că importurile suplimentare nu au avut efectul invocat de Comisie.
- 163 Comisia contestă aceste argumente.
- 164 În această privință, este suficient să se sublinieze că, în măsura în care s-a concluzionat, la punctele 158-161 de mai sus, că analiza reclamantei trebuie să fie înlăturată în favoarea celei propuse de Comisie, argumentele reclamantei invocate în legătură cu modul în care ar trebui să fie luate în considerare unele elemente prospective sunt, în prezent, lipsite de relevanță.
- 165 Având în vedere cele ce precedă, nu se poate identifica nicio eroare vădită de apreciere din partea Comisiei din cauză că a concluzionat că situația industriei din Uniune putea să anunțe o amenințare de producere a unui prejudiciu grav.
- 166 Prin urmare, primul aspect al celui de al cincilea motiv trebuie să fie respins ca fiind nefondat.

– *Cu privire la al doilea aspect al celui de al cincilea motiv, referitor la săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere și la încălcarea de către aceasta a articolului 9 alineatul (2) și a articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare prin faptul că și-a întemeiat constatarea privind existența unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav doar pe o eventuală reorientare a fluxurilor comerciale*

- 167 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al cincilea motiv, reclamanta susține că, întrucât Comisia și-a întemeiat concluziile numai pe reorientarea fluxurilor comerciale, aceasta nu ar fi trebuit să constate existența unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav, în sensul articolului 9 alineatul (2) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare.

- 168 Potrivit reclamantei, Comisia nu întemeiază amenințarea de producere a unui prejudiciu grav pe nivelul importurilor la momentul adoptării regulamentului atacat sau pe continuarea importurilor la acest nivel, ci mai degrabă pe o creștere nejustificată și teoretică a importurilor în viitor, care ar rezulta dintr-o reorientare a fluxurilor comerciale ca urmare a măsurilor americane adoptate în temeiul secțiunii 232. Procedând în acest mod, Comisia ar fi echivalat o amenințare ipotetică de creștere a importurilor cu o amenințare de producere a unui prejudiciu grav. Astfel, Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere și ar fi încălcat articolul 9 alineatul (2) și articolul 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare. În această privință, reclamanta arată că această apreciere este confirmată de jurisprudența OMC.
- 169 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 170 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că, în considerentul (90) al regulamentului atacat, Comisia a concluzionat că industria din Uniune se afla „sub amenințarea unui prejudiciu grav în cazul în care tendința de creștere a importurilor ar continua, atrăgând cu sine scăderea bruscă a prețurilor și scăderea rentabilității sub nivelurile sustenabile”. Or, reclamanta afirmă că această afirmație este nefondată și contrazisă de elementele din dosar, întrucât a demonstrat, în cadrul primului aspect al celui de al cincilea motiv, că situația industriei din Uniune în anul 2017 și în primele două trimestre ale anului 2018 nu a evidențiat că, la nivelul importurilor din acea perioadă, industria din Uniune era pe punctul de a se prăbuși și că, așadar, prejudiciul grav era în mod clar previzibil sau iminent.
- 171 Întrucât s-a concluzionat că primul aspect al celui de al cincilea motiv trebuie să fie respins, premisa argumentației reclamantei dezvoltată în cadrul celui de al doilea aspect al acestui motiv este eronată. Astfel, se impune examinarea celui de al doilea aspect al celui de al cincilea motiv numai în raport cu afirmațiile potrivit cărora elementele prezentate de Comisie în susținerea demonstrării unei posibile creșteri a importurilor ar constitui o eroare vădită de apreciere.
- 172 Or, din dosar reiese că, pentru a demonstra existența unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav, Comisia nu s-a bazat doar pe constatarea unei eventuale reorientări a fluxurilor comerciale, ci a luat în considerare alți factori. Astfel, în considerentele (99) și (100) ale regulamentului atacat se analizează ritmul de creștere a exporturilor și probabilitatea unei creșteri suplimentare a exporturilor pe baza unei analize a celor mai recente date disponibile. În plus, statisticile prezentate și analizate la punctele 5.6.1 și 5.6.2 din regulamentul atacat arată tendința continuă de creștere a importurilor și faptul că primele semne de reorientare a fluxurilor comerciale puteau fi observate deja în lunile care au urmat intrării în vigoare a măsurilor adoptate de Statele Unite ale Americii în temeiul secțiunii 232.
- 173 În consecință, Comisia s-a întemeiat efectiv pe elemente care permiteau să se constate nu doar o reorientare a fluxurilor comerciale, ci și o probabilitate de creștere a importurilor destinate în mod normal pieței americane, care puteau fi astfel reorientate către Uniune.
- 174 Astfel, din seria de indicii detaliată pe care se întemeiază analiza Comisiei nu se poate deduce nicio eroare vădită de apreciere.
- 175 În plus, chiar dacă se presupune că ar trebui să se țină seama de Acordul OMC privind măsurile de salvagardare, se poate arăta că abordarea Comisiei este coerentă în raport cu dispozițiile articolului 4 alineatul (1) litera (b) din acest acord, deoarece demonstrarea existenței unei posibile creșteri a importurilor nu se întemeiază, în speță, pe simple afirmații, presupuneri sau posibilități îndepărtate.

- 176 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al cincilea motiv trebuie să fie respins ca fiind nefondat.
- *Cu privire la al treilea aspect al celui de al cincilea motiv, referitor la săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere și la încălcarea de către aceasta a articolului 9 alineatul (2) și a articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare prin faptul că nu a efectuat o evaluare factuală aprofundată a constatării sale privind amenințarea de producere a unui prejudiciu grav*
- 177 În cadrul celui de al treilea aspect al celui de al cincilea motiv, reclamanta invocă trei argumente pentru a demonstra că, inclusiv în ipoteza în care amenințarea unei creșteri a importurilor ar putea constitui o amenințare de producere a unui prejudiciu grav, Comisia nu demonstrează în mod satisfăcător, în special în lumina jurisprudenței OMC, că există un risc real de reorientare semnificativă a fluxurilor comerciale care să fie susceptibil să cauzeze un prejudiciu grav.
- 178 În primul rând, Comisia nu ar fi avut în vedere existența altor piețe de export capabile să atenueze o eventuală reorientare a fluxurilor comerciale dinspre Statele Unite. Contrar afirmațiilor sale, considerațiile pe care Comisia se întemeiază pentru a demonstra contrariul sunt simple afirmații lipsite de valoare probantă.
- 179 În al doilea rând, din analiza datelor cifrice din dosar nu ar reieși că reorientarea fluxurilor comerciale constatată ar fi putut amenința să cauzeze un prejudiciu grav, întrucât aceste mișcări au fost limitate. În această privință, reclamanta apreciază că afirmațiile Comisiei pentru a demonstra contrariul nu sunt susținute de fapte.
- 180 În al treilea rând, analiza Comisiei privind evoluția importurilor în Uniune și în Statele Unite în cursul primelor luni ale anului 2018 ar fi fost efectuată în termeni absoluți, iar aceste importuri nu ar fi fost realizate în mod necesar în condiții sau potrivit unor modalități în măsură să constituie o amenințare de producere a unui prejudiciu grav. Prin urmare, Comisia nu ar fi prezentat faptele care i-au permis să concluzioneze că importurile suplimentare ar determina o scădere a prețurilor și o scădere a rentabilității. În această privință, reclamanta adaugă că Comisia nu a prezentat explicații cu privire la motivele care au justificat concluzia acesteia potrivit căreia importurile în cantitățile pretins crescute au amenințat să cauzeze un prejudiciu grav.
- 181 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 182 În primul rând, în ceea ce privește faptul că Comisia nu ar fi examinat împrejurarea că, indiferent de o eventuală închidere a pieței americane, o reorientare a fluxurilor comerciale ar fi limitată și puțin probabil să cauzeze o amenințare de producere a unui prejudiciu grav, trebuie să se arate, pe de o parte, că atât din considerentele (35) și (67) ale regulamentului provizoriu, cât și din considerentele (107) și (173) ale regulamentului atacat reiese că această critică este nefondată, deoarece raționamentul urmat de Comisie ia în mod necesar în considerare alte piețe. Pe de altă parte, în lumina celor afirmate la punctele 172-174 de mai sus, este necesar să se respingă critica adusă Comisiei potrivit căreia considerentele respective constituie doar simple afirmații care nu sunt susținute de niciun element de probă și, mai precis, potrivit căreia nu ar exista nicio dovadă că fluxurile comerciale către Statele Unite corespund – în termeni de gamă de produse și de țări exportatoare – fluxurilor comerciale către Uniune.
- 183 În al doilea rând, în ceea ce privește faptul că orice reorientare a fluxurilor comerciale dinspre Statele Unite ar fi foarte limitată pentru a constitui o amenințare de prejudiciu grav, reclamanta contestă calculele efectuate de Comisie. Cu toate acestea, în temeiul principiilor menționate la

punctele 74 și 75 de mai sus, este lipsit de relevanță faptul că o altă analiză, precum cea propusă de reclamantă, poate fi efectuată, întrucât controlul exercitat de instanța Uniunii în speță se limitează la identificarea unei erori vădite de apreciere care viciază analiza pe care se întemeiază regulamentul atacat. Or, din dosar nu reiese o asemenea eroare. Astfel, în considerentele (107) și (179) ale regulamentului atacat se arată că Comisia a efectuat simulări ținând seama de diferite criterii și a coroborat modelul său economic cu cele mai recente date disponibile. Abordarea urmată de Comisie i-a permis, în plus, să concluzioneze că a existat o reorientare a fluxurilor comerciale la nivelul volumelor în prima jumătate a anului 2018, suficientă pentru a justifica concluziile sale referitoare la amenințarea de producere a unui prejudiciu grav.

184 În al treilea rând, în ceea ce privește faptul că concluzia potrivit căreia creșterea importurilor ar determina o scădere a prețurilor și o scădere a rentabilității, astfel încât ar amenința să cauzeze un prejudiciu grav, nu este susținută de niciun element de probă, trebuie amintit că s-a admis că Comisia a demonstrat corespunzător cerințelor legale că industria din Uniune se afla într-o situație fragilă (a se vedea punctele 158-161 de mai sus) și că este necesar, așadar, să se aprecieze, în lumina acestei situații, temeinicia demonstrării de către Comisie a existenței unei amenințări de prejudiciu grav din cauza creșterii importurilor. În acest cadru, Comisiei nu i se poate reproșa nicio eroare vădită de apreciere din cauză că a considerat că, având în vedere profiturile foarte scăzute realizate în cursul perioadei examinate, presiunea suplimentară reprezentată de accelerarea creșterii constatate a importurilor ca urmare a adoptării de către Statele Unite ale Americii a măsurilor luate în temeiul secțiunii 232 ar conduce la o scădere a prețurilor și la o scădere a rentabilității, astfel încât ar amenința să cauzeze un prejudiciu grav. În această privință, considerațiile reclamantei referitoare la îmbunătățirea rentabilității trebuie să fie înlăturate pentru aceleași motive ca cele expuse la punctele 158-161 de mai sus coroborate cu punctul 165 de mai sus.

185 Având în vedere cele ce precedă, al treilea aspect al celui de al cincilea motiv trebuie să fie respins ca fiind nefondat.

– Cu privire la al patrulea aspect al celui de al cincilea motiv, referitor la săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere, la încălcarea de către aceasta a principiului bunei administrări, la neîndeplinirea de către aceasta a obligației de diligență și la acțiunea sa cu încălcarea articolului 5 alineatul (2) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare prin faptul că nu a ținut seama de evoluția pozitivă a indicatorilor de prejudiciu pentru primul semestru al anului 2018

186 Prin intermediul celui de al patrulea aspect al celui de al cincilea motiv, reclamanta afirmă că, atunci când a decis să nu ia în considerare indicatorii de prejudiciu raportați de Eurofer pentru primul semestru al anului 2018, Comisia a încălcat principiul bunei administrări, nu și-a îndeplinit obligația de diligență și a încălcat articolul 5 alineatul (2) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare.

187 În opinia reclamantei, niciunul dintre motivele invocate de Comisie nu poate justifica această omisiune de a ține seama de informațiile respective, întrucât Comisia putea în mod legal să ia în considerare aceste informații actualizate, cu sau fără verificare, să solicite informații suplimentare, dacă era cazul, și să se bazeze pe datele disponibile, dacă era necesar.

188 Or, reclamanta apreciază, mai întâi, că acești indicatori demonstrează că industria din Uniune și-a îmbunătățit poziția concurențială și, prin urmare, acești indicatori constituie elemente de probă pozitive privind inexistența unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav.

- 189 În continuare, reclamanta contestă afirmația Comisiei potrivit căreia, chiar dacă ar fi ținut seama de indicatorii de prejudiciu pentru primul semestru al anului 2018, constatarea finală ar fi fost identică. În această privință, reclamanta subliniază că tendința de creștere a rentabilității în perioada cuprinsă între lunile ianuarie și iunie ale anului 2018 nu putea confirma constatarea finală a Comisiei, care se bazează pe ipoteza că o creștere a volumelor de importuri ar determina o scădere a prețurilor și o scădere a rentabilității.
- 190 În sfârșit, reclamanta apreciază că, în mod contrar afirmațiilor Comisiei, din jurisprudență rezultă că Tribunalul este competent în speță să verifice dacă Comisia a acționat în conformitate cu principiul bunei administrări.
- 191 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 192 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că, în mai multe rânduri în înscrisurile sale, reclamanta își întemeiază analiza pe indicatorii de prejudiciu actualizați furnizați de Eurofer, a căror relevanță face obiectul celui de al patrulea aspect al celui de al cincilea motiv.
- 193 Cu toate acestea, analiza reclamantei se întemeiază pe factorul referitor la rentabilitate. Or, astfel cum s-a arătat la punctele 158-161 de mai sus coroborate cu punctul 165 de mai sus, importanța acestui factor trebuie să fie relativizată și nu poate conduce, luat în considerare în mod individual, la identificarea unei erori vădite de apreciere. În consecință, al patrulea aspect al celui de al cincilea motiv este inoperant.
- 194 În orice caz, numeroasele motive invocate de Comisie pentru a justifica neluarea în considerare a indicatorilor de prejudiciu comunicați de Eurofer pentru primele două trimestre ale anului 2018 nu indică o eroare vădită de apreciere, în pofida criticilor reclamantei. În această privință, caracterul incomplet al datelor respective este caracteristic. Astfel, indicatorii Eurofer nu acoperă întregul produs în cauză. Prin urmare, chiar dacă reclamanta apreciază că categoriile de produse acoperite reprezentau marea majoritate a volumelor produsului în cauză și că, întrucât lipsa informațiilor privind celelalte categorii de produse se datorează probabil faptului că Asociația Europeană a Producătorilor de Tuburi din Oțel (ESTA) nu a comunicat aceste date, Comisia avea dreptul să utilizeze datele disponibile în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, nu se poate deduce din aceste împrejurări obligația Comisiei de a proceda în acest mod. Comisia are efectiv dreptul să considere că, având în vedere acest caracter incomplet, datele nu sunt pertinente, fără ca această constatare să constituie o eroare vădită de apreciere sau o încălcare a obligației de diligență ori a principiului bunei administrări.
- 195 Având în vedere cele ce precedă, se impune respingerea celui de al patrulea aspect al celui de al cincilea motiv și, prin urmare, a celui de al cincilea motiv în ansamblu.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare

- 196 Prin intermediul celui de al șaselea motiv, împărțit în trei aspecte, reclamanta urmărește să demonstreze că Comisia a încălcat articolul 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare prin faptul că nu a dovedit existența unei legături de cauzalitate între creșterea importurilor constatată și riscul identificat al unui prejudiciu grav care amenință industria din Uniune.

– Cu privire la primul aspect al celui de al șaselea motiv, referitor la faptul că, întrucât amenințarea de producere a unui prejudiciu grav avea legătură cu importurile viitoare, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin stabilirea, cu încălcarea articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, a unei legături de cauzalitate între amenințarea respectivă și creșterea importurilor

- 197 În cadrul primului aspect al celui de al șaselea motiv, reclamanta afirmă că din regulamentul atacat reiese că Comisia nu a constatat că importurile existente la data regulamentului atacat cauzau sau amenințau să cauzeze un prejudiciu grav, ci că această amenințare se întemeia pe importuri care nu fuseseră încă realizate, constatare care este printre altele contrară jurisprudenței OMC.
- 198 Potrivit reclamantei, Comisia a încălcat astfel articolul 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare prin faptul că s-a întemeiat pe „o creștere viitoare și teoretică a importurilor”.
- 199 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 200 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că Comisia și-a întemeiat constatarea pe o apreciere a importurilor existente și viitoare. Într-adevăr, reiese în mod clar din analiza sa că, deși amenințarea de producere a unui prejudiciu grav este în speță reprezentată de importurile viitoare, al căror caracter potențial reiese din seria de indicii menționată la punctele 172-174 de mai sus, aceasta există ca urmare a situației speciale în care se află industria din Uniune din cauza importurilor constatate la momentul adoptării regulamentului atacat.
- 201 Abordarea urmată de Comisie în ceea ce privește aplicarea articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare este, astfel, conformă articolului 9 alineatul (2) din același regulament, care prevede în mod specific că, în cazul unei amenințări de prejudiciu grav, Comisia trebuie să examineze rata de creștere a exporturilor către Uniune pentru a determina dacă se preconizează în mod clar că există probabilitatea ca o situație specială să se transforme într-un prejudiciu real.
- 202 Cu alte cuvinte, în lipsa efectelor cauzate de importurile existente, importurile viitoare nu ar putea să fie problematice. Astfel, ca urmare a importurilor existente, apare o amenințare de producere a unui prejudiciu grav în raport cu proiecțiile preconizate ale ratei de creștere a exporturilor către Uniune.
- 203 Or, reclamanta apreciază că din articolul 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare reiese că numai importurile existente trebuie să cauzeze sau să amenințe să cauzeze un prejudiciu grav.
- 204 Premisa argumentației dezvoltate de reclamantă în cadrul prezentului aspect se bazează, prin urmare, pe o interpretare eronată a naturii legăturii de cauzalitate existente între creșterea importurilor constatată și riscul identificat de prejudiciu grav care amenință industria din Uniune.
- 205 Având în vedere cele ce precedă, primul aspect al celui de al șaselea motiv trebuie să fie respins ca fiind nefondat.

– *Cu privire la al doilea aspect al celui de al șaselea motiv, referitor la inexistența unui legături de cauzalitate, astfel încât Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, cu încălcarea articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare*

- 206 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al șaselea motiv, reclamanta afirmă că Comisia nu a demonstrat existența unei legături de cauzalitate și că, prin urmare, nu a respectat cerințele articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare.
- 207 Mai precis, reclamanta susține că elementele din dosar arată că, departe de a amenința să cauzeze un prejudiciu grav, nivelul existent al importurilor, chiar și în timpul PCMR, nu a împiedicat industria din Uniune să concureze și să realizeze profituri confortabile. Or, în conformitate cu jurisprudența OMC, Comisia ar fi trebuit să ofere într-o asemenea situație explicații satisfăcătoare, motivate sau rezonabile cu privire la motivele pentru care datele indicau totuși existența unei legături de cauzalitate, explicații pe care aceasta nu le-ar fi oferit.
- 208 În plus, reclamanta contestă lipsa de relevanță, invocată de Comisie, a cifrelor furnizate de Eurofer în privința criteriului referitor la rentabilitate și subliniază că, chiar dacă se întemeiază pe cifrele menționate în regulamentul atacat, nu există nicio corelație între creșterea importurilor și o deteriorare a situației industriei din Uniune între anii 2013 și 2017.
- 209 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 210 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că argumentele reclamantei cu privire la lipsa unei legături de cauzalitate și în susținerea celui de al doilea aspect al celui de al șaselea motiv se întemeiază în esență pe interpretările sale cu privire la creșterea rentabilității, susținute de cifrele furnizate de Eurofer.
- 211 În această privință, trebuie amintit că, mai întâi, criteriul rentabilității nu apare ca fiind determinant (a se vedea punctele 158-161 de mai sus coroborate cu punctul 165 de mai sus), în continuare, cifrele furnizate de Eurofer nu pot fi luate în considerare (a se vedea punctul 194 de mai sus) și, în sfârșit, legătura de cauzalitate dintre nivelul existent al importurilor la momentul adoptării regulamentului atacat și amenințarea de producere a unui prejudiciu grav a fost demonstrată de Comisie corespunzător cerințelor legale (a se vedea punctele 200-205 de mai sus).
- 212 Având în vedere cele ce precedă, al doilea aspect al celui de al șaselea motiv trebuie să fie respins ca fiind nefondat.

– *Cu privire la al treilea aspect al celui de al șaselea motiv, referitor la faptul că Comisia nu a evaluat corect impactul practicilor anterioare de dumping sau de subvenții asupra prejudiciului suferit de industria din Uniune, care viciază prin urmare evaluarea acesteia privind cauzalitatea printr-o eroare vădită de apreciere, cu încălcarea articolului 16 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare*

- 213 Prin intermediul celui de al treilea aspect al celui de al șaselea motiv, reclamanta afirmă că Comisia nu a luat în considerare impactul posibil al practicilor anterioare de dumping și de subvenții, omisiune care a viciat constatarea sa privind prejudiciul, astfel încât analiza legăturii de cauzalitate a fost viciată de o eroare vădită de apreciere.

- 214 Mai precis, reclamanta arată că faptul că în regulamentul atacat Comisia a constatat că industria din Uniune s-a aflat într-o situație economică dificilă până în anul 2016 se explică, cel puțin în parte, printr-un prejudiciu anterior semnificativ, a cărui cauză era determinată de practicile anterioare de dumping și de subvenții, împotriva cărora fuseseră adoptate măsuri de protecție comercială. În această privință, reclamanta subliniază că nu prezintă importanță faptul că măsurile antidumping și compensatorii au sau nu au obiective diferite sau dacă vizează produse specifice în raport cu măsurile de salvagardare.
- 215 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 216 În primul rând, este necesar să se arate că din considerentul (95) al regulamentului atacat reiese că, în cadrul aprecierii situației în care se afla industria din Uniune, Comisia nu a ignorat nici existența practicilor anterioare de dumping și de subvenții în discuție, nici efectele măsurilor luate în privința lor. Această luare în considerare a justificat, de altfel, imposibilitatea acesteia de a constata existența unui prejudiciu grav.
- 217 Astfel, raționamentul Comisiei nu este viciat de nicio eroare vădită de apreciere în ceea ce privește impactul practicilor anterioare de dumping și de subvenții asupra analizei sale privind legătura de cauzalitate dintre creșterea importurilor și amenințarea de producere a unui prejudiciu grav.
- 218 În al doilea rând, Comisiei nu i se poate reproșa că nu a ținut seama într-un mod mai detaliat de aceste practici, întrucât, chiar dacă acestea ar fi vizat o parte semnificativă a produsului în cauză, astfel cum susține reclamanta, nu este mai puțin adevărat că ele ar fi vizat doar anumite categorii de produse originare din anumite țări.
- 219 În consecință, luarea lor în considerare în modul descris la punctul 216 de mai sus este suficientă pentru a exclude orice identificare a unei erori vădite de apreciere.
- 220 Având în vedere cele ce precedă, se impune respingerea celui de al treilea aspect al celui de al șaselea motiv și, prin urmare, a celui de al șaselea motiv în ansamblu.

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 16 și a articolului 5 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare

- 221 Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, reclamanta afirmă că, în regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, nu există un temei juridic care să permită Comisiei să deschidă o anchetă de salvagardare din proprie inițiativă. Această deschidere ar fi justificată numai dacă informațiile (și, în final, o cerere) ar fi fost primite de la un stat membru.
- 222 Mai precis, reclamanta se întemeiază pe articolul 5 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, inclus în capitolul III la care face trimitere articolul 16 din regulamentul menționat, interpretat în lumina considerentelor (7) și (8) ale aceluiași regulament, pentru a afirma că numai statele membre pot avea inițiativa de deschidere a unei anchete de salvagardare. Or, pe de o parte, reclamanta subliniază că, în avizul de deschidere a anchetei, se arată în mod explicit că aceasta a fost deschisă din inițiativa Comisiei și, pe de altă parte, reclamanta arată, având în vedere diverse elemente din dosar, că ancheta a fost deschisă pe baza unor informații despre care nu s-a stabilit niciodată că ar fi provenit de la un stat membru.

- 223 În sfârșit, pe de o parte, reclamanta adaugă că Comisia nu putea să deschidă ancheta doar pe baza informațiilor primite în cadrul unor măsuri de supraveghere, întrucât aceste măsuri acoperă numai importurile din perioada cuprinsă între anii 2015-2017, excluzând perioada cuprinsă între anii 2013 și 2014 și în lipsa oricărei informații privind situația prejudiciului pentru industria din Uniune. Pe de altă parte, reclamanta subliniază că, indiferent de competențele atribuite efectiv Comisiei în temeiul regulamentului de bază privind măsurile de salvagardare, nu există nicio dispoziție care să îi permită să deschidă anchete din oficiu.
- 224 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 225 În primul rând, trebuie să se arate că, în mod contrar afirmațiilor reclamantei, existența unei competențe exclusive a statelor membre de a deschide o anchetă de salvagardare nu reiese din articolul 5 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, interpretat în lumina considerentelor (7) și (8) ale aceluiași regulament.
- 226 Mai întâi, în considerentul (7) al regulamentului de bază privind măsurile de salvagardare se arată că „[s]tatele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la orice pericol apărut ca urmare a unei evoluții a importurilor care ar putea necesita instituirea unei supravegheri la nivelul Uniunii sau aplicarea unor măsuri de salvagardare”.
- 227 Acest considerent nu privește competența Comisiei de a deschide o anchetă, ci obligația de informare ce revine statelor membre pentru a permite Comisiei să își îndeplinească obligațiile care i-au fost încredințate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene în vederea protejării intereselor Uniunii în contextul politicii comerciale comune, în materia atât a declanșării punerii sub supraveghere a importului unui produs originar dintr-o țară terță, în conformitate cu capitolul IV al regulamentului de bază privind măsurile de salvagardare, cât și a instituirii de măsuri de salvagardare în privința unui produs importat în Uniune, în conformitate cu capitolul V al aceluiași regulament.
- 228 Totuși, din formularea acestui considerent nu reiese nicio exclusivitate în ceea ce privește sursa informațiilor care permit Comisiei să își exercite obligațiile.
- 229 În continuare, în considerentul (8) al regulamentului de bază privind măsurile de salvagardare se arată că, „[î]n astfel de situații, Comisia ar trebui să examineze condițiile și modalitățile de efectuare a importurilor și evoluția lor, precum și diferitele aspecte ale situației economice și comerciale și, după caz, eventualele măsuri care trebuie întreprinse”.
- 230 Acest considerent nu privește competența Comisiei de a deschide o anchetă, ci vizează impunerea unei obligații pentru Comisie într-o situație precisă, și anume atunci când primește tipul de informații menționat în considerentul (7) al regulamentului de bază privind măsurile de salvagardare.
- 231 Deși, din formularea considerentului (8) al regulamentului de bază privind măsurile de salvagardare, reiese existența unei obligații circumscrise unei ipoteze specifice, aceasta nu limitează și nici nu exclude posibilitatea Comisiei de a efectua o asemenea examinare în alte ipoteze.

- 232 În sfârșit, articolul 5 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare prevede în special că, „[i]n cazul în care Comisia constată că există suficiente probe pentru a justifica inițierea unei anchete, aceasta inițiază o anchetă în termen de o lună de la data primirii informației furnizate de un stat membru și publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*”.
- 233 Această dispoziție garantează unui stat membru care a transmis o informație Comisiei că aceasta se va pronunța cu privire la consecințele care trebuie deduse din acea informație în ceea ce privește deschiderea unei eventuale anchete. Astfel, termenul prevăzut are în vedere, prin definiție, situația în care se află Comisia atunci când îi este impusă obligația de examinare menționată în considerentul (8) al regulamentului de bază privind măsurile de salvagardare.
- 234 Totuși, așa cum s-a precizat la punctele 228 și 231 de mai sus, această situație nu exclude alte ipoteze, cu riscul împiedicării Comisiei de a-și îndeplini obligațiile care i-au fost încredințate.
- 235 O asemenea situație există cel puțin atunci când, precum în speță, au fost instituite măsuri de supraveghere.
- 236 Aplicarea unor asemenea măsuri poate fi decisă de către Comisie, în conformitate cu articolul 10 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, în lipsa unei anchete prealabile, întrucât cerința prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din același regulament nu se aplică în această situație.
- 237 Astfel, Regulamentul de punere în aplicare 2016/670 a fost adoptat, printre altele, în temeiul articolului 10 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare.
- 238 Or, conform considerentului (12) al Regulamentului de punere în aplicare 2016/670, obiectivul urmărit de instituirea unei supravegheri prealabile era obținerea de informații statistice aprofundate care să permită o analiză rapidă a evoluției importurilor din toate țările terțe.
- 239 Astfel cum reiese din avizul de deschidere a anchetei de salvagardare, în special în raport cu informațiile obținute pe baza sistemului de supraveghere, Comisia a apreciat că existau dovezi suficiente care să indice că tendințele importurilor păreau să necesite măsuri de salvagardare.
- 240 În această privință, în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, Comisia are printre altele posibilitatea ca, din proprie inițiativă, pentru a proteja interesele Uniunii, să instituie asemenea măsuri atunci când sunt îndeplinite condiții de fond.
- 241 Cu toate acestea, conform articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, cu excepția situațiilor de urgență prevăzute la articolul 7 din același regulament, nu poate fi instituită nicio măsură de salvagardare fără deschiderea unei anchete prealabile.
- 242 În consecință, Comisia a decis să deschidă din proprie inițiativă o asemenea anchetă privind importurile de produse siderurgice.
- 243 Din cele ce precedă reiese că, în cazul în care, așa cum susține reclamanta, inițiativa de deschidere a unei anchete de salvagardare ar reveni exclusiv statelor membre, nu numai că puterea de inițiativă acordată Comisiei în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare ar fi limitată în privința efectelor sale, ci, mai ales, ar fi afectat însuși obiectul mecanismului de supraveghere.

- 244 Astfel, interpretarea preconizată de reclamantă, care condiționează deschiderea unei anchete de sesizarea Comisiei de către un stat membru, ar priva de cea mai mare parte a interesului său studiarea datelor colectate în temeiul acestui mecanism.
- 245 În consecință, interpretarea dată de reclamantă în privința prerogativei de a avea inițiativa pentru deschiderea unei anchete, în sensul articolului 5 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, este incompatibilă cu sistemul prevăzut de acest regulament.
- 246 În această privință, se poate adăuga, de asemenea, că interpretarea dată de reclamantă articolului 5 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare apare ca fiind incoerentă în raport cu alte dispoziții ale aceluiași regulament.
- 247 Astfel, articolul 7 din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare permite Comisiei să adopte printre altele măsuri de salvagardare provizorii în situații de urgență. Conform articolului 4 alineatul (1) din același regulament, punerea în aplicare a acestei competențe este scutită de îndeplinirea cerinței referitoare la realizarea unei anchete înainte de instituirea unor asemenea măsuri. Cu toate acestea, nu este exclusă orice măsură de anchetă. Astfel, articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare prevede că Comisia ia de îndată măsurile de anchetă care mai sunt necesare. Or, deschiderea unei asemenea anchete nu depinde de o sesizare prealabilă a Comisiei de către un stat membru. Într-adevăr, ar fi illogic să se impună o asemenea condiție, în special atunci când s-a stabilit că există suficiente dovezi că o creștere a importurilor au cauzat sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav, conform articolului 7 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare. Același raționament explică existența posibilității Comisiei de a deschide o anchetă fără sesizarea prealabilă a unui stat membru, atunci când sunt deja în vigoare măsuri de supraveghere, iar acestea permit să se dovedească în mod suficient că evoluția importurilor ar putea impune recurgerea la măsuri de salvagardare.
- 248 În același mod, Comisia nu este constrânsă de o anumită obligație de a fi sesizată de un stat membru înainte de a-și exercita competențele care îi sunt recunoscute în temeiul, pe de o parte, al articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, care o abilitază să adopte măsuri de salvagardare, și, pe de altă parte, al articolului 20 din același regulament, care o autorizează să analizeze efectele măsurilor de salvagardare în vigoare și să modifice termenii și condițiile acestora sau chiar să le revoce. Toate aceste acțiuni, pe care Comisia le poate întreprinde din proprie inițiativă, se înscriu într-o logică potrivit căreia Comisia dispune, înainte de a-și exercita competențele, de dovezi privind existența sau inexistența unei situații problematice pentru producătorii din Uniune, originea acestor dovezi fiind irelevantă.
- 249 Prin urmare, din aceste dispoziții rezultă un sistem coerent, care instituie o logică globală ce dă Comisiei posibilitatea de a acționa din proprie inițiativă atunci când dispune de dovezi suficiente pentru a-și justifica acțiunea.
- 250 Așadar, articolul 5 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare trebuie interpretat în raport cu această logică și, astfel, este necesar să se concluzioneze că posibilitatea Comisiei de a acționa din proprie inițiativă este recunoscută în cadrul deschiderii anchetelor, prevăzută la același articol.

- 251 În plus, trebuie să se arate că niciun element de fapt nu confirmă poziția reclamantei. Astfel, nu se contestă că statele membre nu au exprimat vreo obiecție în privința acestei anchete și chiar au cooperat cu Comisia în acest cadru, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare.
- 252 În al doilea rând, argumentul reclamantei întemeiat pe o anumită exclusivitate în ceea ce privește sursa informațiilor care limitează domeniul anchetei nu are nicio susținere în dispozițiile relevante ale regulamentului. Într-adevăr, nu există niciun argument textual care să oblige Comisia să nu țină seama de informațiile pe care a putut să le obțină în plus față de cele obținute prin intermediul autorităților statelor membre în cadrul aplicării măsurilor de supraveghere.
- 253 În orice caz, astfel cum arată Comisia, reclamanta confundă datele care au determinat deschiderea anchetei (și anume creșterea continuă a importurilor de produse siderurgice) cu cele referitoare la perioada examinată de Comisie pentru a acționa în consecință.
- 254 Având în vedere cele ce precedă, al șaptelea motiv trebuie să fie respins ca fiind nefondat.

Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la un proces echitabil

- 255 În cadrul celui de al optulea motiv, reclamanta afirmă că, prin faptul că nu a divulgat anumite informații în cursul anchetei de salvagardare, Comisia a încălcat dreptul său la un proces echitabil, care face parte din dreptul la apărare.
- 256 Mai precis, după ce a amintit importanța deosebită a respectării garanțiilor procedurale ale dreptului la un proces echitabil în domeniul măsurilor de protecție comercială, domeniu în care instituțiile Uniunii dispun de o largă marjă de apreciere, pe de o parte, reclamanta apreciază că, prin faptul că nu a divulgat informațiile statistice de care dispunea și referitoare la PCMR, Comisia a împiedicat părțile interesate, printre care se numără și reclamanta, să se pronunțe cu privire la informații esențiale care au constituit printre altele temeiul pentru constatarea unei creșteri a importurilor. Pe de altă parte, reclamanta consideră că, prin faptul că a întârziat semnificativ difuzarea informațiilor transmise de Eurofer, Comisia a privat părțile interesate, printre care se numără și reclamanta, de ocazia de a face comentarii și de a-și prezenta punctele de vedere cu privire la prejudiciul actualizat suferit de o mare parte a industriei din Uniune. În această privință, reclamanta consideră că este irelevant faptul că Comisia nu a utilizat aceste date, întrucât argumentația acesteia se întemeiază pe gradul de informare de care ar fi putut dispune pentru a-și forma opinia.
- 257 Reclamanta adaugă, într-o primă etapă, că, în mod contrar afirmațiilor Comisiei, aceasta din urmă, pe de o parte, avea obligația de a-i permite în cursul procedurii administrative să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinentei faptelor și a împrejurărilor invocate și asupra elementelor de probă reținute în afirmarea existenței unei creșteri a importurilor și a unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav și, pe de altă parte, că nu a actualizat dosarul în timp util. Într-o a doua etapă, reclamanta afirmă că nu i s-a oferit posibilitatea să își exprime punctul de vedere în ceea ce privește, pe de o parte, informațiile referitoare la utilizarea statisticilor de import pentru PCMR și, pe de altă parte, indicatorii de prejudiciu actualizați ai Eurofer.
- 258 Comisia contestă argumentele reclamantei.

- 259 Cu titlu introductiv, pe de o parte, trebuie să se arate că din înscrisurile reclamantei reiese că, deși argumentația sa în privința informațiilor referitoare la utilizarea statisticilor de import pentru PCMR s-a întemeiat într-o primă etapă pe o pretinsă nelegalitate rezultată din nedivulgarea acestor informații, într-o a doua etapă, reclamanta a considerat că nelegalitatea își avea originea în faptul că nu i s-a oferit posibilitatea de a-și face cunoscut în mod util punctul de vedere. Astfel, nu mai este vorba despre o critică privind nedivulgarea, ci despre o critică privind caracterul tardiv al acestei divulgări. În consecință, argumentele reclamantei cu privire la aceste informații se apropie în esență de critica pe care a formulat-o în privința punerii la dispoziție a informațiilor referitoare la indicatorii de prejudiciu actualizați ai Eurofer.
- 260 Pe de altă parte, trebuie înlăturate obiecțiile Comisiei referitoare la caracterul inoperant al celui de al optulea motiv din cauză că dreptul la un proces echitabil nu este aplicabil în speță. Astfel cum a recunoscut Comisia în duplică, din dialogul purtat în cursul fazei scrise a procedurii a reieșit că, prin intermediul acestui motiv, reclamanta invocă în realitate o încălcare a dreptului la apărare, determinată de împrejurarea că nu i s-a oferit posibilitatea de a se pronunța în cursul procedurii administrative cu privire la un anumit număr de informații.
- 261 În această privință, este necesar să se arate că normele detaliate ce reglementează drepturile părților interesate de a-și exprima punctele de vedere, de a avea acces la anumite informații și de a fi ascultate sunt prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (b) și (c) din regulamentul de bază privind măsurile de salvagardare, precum și la articolul 5 alineatele (4) și (5) din același regulament.
- 262 Or, deși este adevărat, astfel cum subliniază Comisia, că reclamanta nu indică în mod explicit dispoziția pe care Comisia ar fi încălcat-o, trebuie totuși să se recunoască faptul că, pentru a putea exercita drepturile menționate la punctul 261 de mai sus, Comisia are obligația să pună la dispoziția părților, în timp util, informațiile care i-au fost furnizate în cursul anchetei, sub rezerva anumitor excepții.
- 263 În acest context, afirmațiile reclamantei referitoare la comunicarea tardivă a informațiilor privind utilizarea statisticilor de import pentru PCMR și a informațiilor referitoare la indicatorii de prejudiciu actualizați trebuie analizate în raport cu respectarea de către Comisie a obligației sale de a pune la dispoziția părților, în timp util, informațiile care i-au fost furnizate în cursul anchetei.
- 264 Cu privire la acest aspect, este suficient să se constate că reclamanta a avut acces la indicatorii de prejudiciu furnizați de Eurofer la 21 decembrie 2018 și la informațiile statistice pentru PCMR la 4 ianuarie 2019. Or, regulamentul atacat a fost adoptat la 31 ianuarie 2019.
- 265 Chiar dacă reclamanta nu a dispus de un interval de timp semnificativ, trebuie amintit, pe de o parte, că aceste informații nu au făcut decât să completeze alte informații cu privire la care formulase comentarii pe întreaga durată a procedurii și, pe de altă parte, că măsurile de salvagardare sunt măsuri de urgență a căror adoptare nu poate fi amânată la nesfârșit.
- 266 În consecință, este necesar să se constate că, în speță, reclamantei i s-a dat posibilitatea să formuleze observații în timp util și că Comisia nu și-a încălcat obligația de a pune la dispoziția părților, în timp util, informațiile care îi sunt furnizate în cursul anchetei.
- 267 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că nu poate fi identificată nicio încălcare a dreptului la apărare.

268 Având în vedere cele ce precedă și fără a fi necesară pronunțarea asupra obiecțiilor Comisiei referitoare la caracterul inoperant al celui de al optulea motiv, determinat de utilizarea indicatorilor de prejudiciu actualizați pentru primul și al doilea trimestru ale anului 2018, al optulea motiv trebuie să fie respins ca fiind nefondat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

269 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

270 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Uzina Metalurgica Moldoveneasca OAO la plata cheltuielilor de judecată.

Kanninen

Jaeger

Porchia

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 18 mai 2022.

Semnături